ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1895. ΑΡΙΘ. 8.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία δρ. 5—**Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ** ἐτησία φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὁδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1ον). Ὅσα **ἐπισκεπτήρια** ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεὰν (πλὴν χάρτου).

2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν **ἡμερολόγιον** ἑκάστου ἔτους.

3ον). Ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ **δωρεὰν** μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4ον). Εἴκοσι **λαχεῖα** τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1895

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Ἀπριλίου 1895. Ἀριθ. 8.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως τὴν διεύθυνσιν, ὅπως ἀποστέλλωνται τὰ φυλλάδια εἰς τὰς νέας αὐτῶν κατοικίας καὶ μὴ ἐπέρχηται σύγχησις εἰς τὴν διανομήν.

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Ἐξ ἐπιστολῆς ἀντιπροσώπου ἡμῶν περιοδεύοντος ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Τὴν 10ην παρόντος μηνὸς μετέβην εἰς Καλαμπάκαν, ἀπέναντι τῆς ὁποίας εὑρίσκονται τὰ πολυθρύλλητα Μετέωρα. Εὑρισκόμενος παρ' αὐτὰ ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ τὰ ἐπισκεφθῶ ὅπως ἐκθέσω τὰς ἐκ τούτων ἐντυπώσεις μου εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἀστραπῆς». Διὰ τοῦτο λαβὼν ὡς ὁδηγὸν ἀγυιόπαιδά τινα διευθύνθην πρὸς αὐτὰ καὶ μετὰ πορείαν ἡμισείας ὥρας δι' ὁδοῦ πετρώδους καὶ ἀνωφεροῦς ἔφθασα εἰς τοὺς πρόποδας αὐτῶν. Ἀπότομα, μέλανα, ἐν μέσῳ τῆς Θεσσαλικῆς πεδιάδος ὁμοιάζουσι πρὸς ἀποτόμους ἐν θαλάσσῃ ὑφάλους, ἔκστασις δὲ καὶ ἴλιγγος καταλαμβάνει τὸνθεώμενον αὐτὰ κάτωθεν. Φθάσαντες εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ μοναστηρίου τοῦ Βαρλαὰμ προσεκαλέσαμεν ἕνα τῶν μοναχῶν διὰ νὰ μᾶς ἀναβιβάσῃ καὶ δὲν ἤργησε νὰ φανῇ ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς.

Ἀφοῦ μᾶς ἠρώτησεν πόθεν εἴμεθα καὶ τί ζητοῦμεν κατεβίβασε δίκτυόν τι, τὸ ὁποῖον καλοῦσι β ρ ι ζ ώ ν η ν.

Ὁ συνοδεύων με ἀγυιόπαις μὲ περιέβαλεν εὐθὺς διὰ τοῦ δυκτύου καὶ ἤρξαντο νὰ μὲ ἀναβιβάζωσι διὰ ἐργάτου στρεφομένου ἄνωθεν ὑπὸ τεσσάρων ἕως πέντε μοναχῶν.

Αἴφνης εὑρέθην μετέωρος, τὰ σχοινία ἤρξαντο νὰ τρίζωσι καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ καρδία μου νὰ πάλῃ ἰσχυρῶς. Ἐν τούτοις ὁ φόβος δὲν ἤρκεσε νὰ καταπνίξῃ τὴν περιέργειάν μου καὶ ἐξαγαγὼν τὸ ὡρολόγιόν μου παρετήρουν αὐτό. Παρῆλθον δύο, τρία λεπτὰ καὶ ἀκόμη δὲν ἔφθανα εἰς τὸ τέρμα, ἐνῷ ἀγωνία μὲ κατελάμβανε βλέποντα τὸ κάτωθέν μου χάος. Δύο λεπτὰ ἔτι καὶ ἰσχυρὰ τῶν μοναχῶν ἕλξις μὲ ἔφερεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὡς ποντικὸν ἐν παγίδι. Ἀφοῦ μὲ ἐξήγαγον ἐκ τοῦ δικτύου ἐχαιρέτησα αὐτοὺς καὶ ἀντεχαιρετήθην κατὰ τὸν ἰδιάζοντα τοῖς μοναχοῖς τρόπον. Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχον παρ' αὐτοῖς ἦν ἐγκαρδιωτάτη, μὲ περιποιήθησαν ὅσον ἦτο δυνατόν, ἡ δὲ ἐντύπωσίς μου ἐκ τῶν μοναχῶν καὶ πρὸ πάντων τοῦ πολιοῦ καὶ εὐσεβοῦς ἡγουμένου καὶ τοῦ γραμματέως τῆς μονῆς κ. Ἀριστείδου Δημητρακούλη ὑπῆρξεν ἀρίστη.

Πόσον εὐάρεστος ἡ διαμονὴ ἐν τοῖς ἐναερίοις ἐκείνοις οἰκήμασι πρὸ τῶν ὁποίων εὐρεῖα ἐξελίσσεται ἡ θεσσαλικὴ πεδιάς. Τὰ μοναστήρια βεβαίως δὲν παρουσιάζουσιν ἔκτακτόν τι καὶ περιγραφῆς ἄξιον, πόση ὅμως ἡ ἀξία τῆς τοποθεσίας αὐτῶν; Ἐκεῖ εἰς τὰς ὑπταμένας κατοικίας αὐτῶν οἱ μοναχοὶ κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσωσι καὶ κήπους οὐχὶ βεβαίως μεγάλης ἐκτάσεως, ἀλλὰ ἱκανοὺς νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς ὀλίγα ὄσπρια τῆς στιγμῆς καὶ νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς ὀλίγων ὡρῶν εὐχάριστον ἐν τῇ μοναξίᾳ των διασκέδασιν.

Βεβαίως ἦτο περιττὸν νὰ ἐρωτήσω εἰς τοὺς ἐναερίους κατοίκους τῆς μονῆς τοῦ Βαρλαὰμ πῶς εὑρέθη ἡ σφηκυὰ ἐκείνη τῶν ὑπὲρ εἴκοσι ἀποτόμων βράχων ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος, ἐν τούτοις αὐθορμήτως τὸ ἠρώτησα.

Μὲ ἀπήντησεν ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, ὅτι εἰς παλαιοτάτους χρόνους ἡ πεδιὰς κατεκλύζετο ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ὅτι τὰ μετέωρα ἦσαν ὕφαλοι μὴ ἐξέχοντες καὶ πολὺ τῆς θαλάσσης. Καὶ περὶ τούτου μὲν οὔτε ἁρμόδιοι οὔτε ἱκανοὶ εἴμεθα νὰ κρίνωμεν, μοὶ φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν εἶνε τυχαία, εἶνε ἴσως παράδοσις, ἥτις ἐξ ἀρχαίων χρόνων μετεδόθη μέχρις ἡμῶν. Τίς ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τὰ ὑπὸ τῶν αἰγυπτίων ἱερέων διηγούμενα εἰς τὸν Ἡρόδοτον ὅτι π έ ν τ ε χ ι λ ι ά δ ε ς ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τοῦ πρώτου γνωστοῦ Αἰγυπτίου βασιλέως Μηνᾶ, ἡ θάλασσα ἔφθανε μέχρι τῆς Μέμφιδος; Καὶ ἐν τούτοις τοῦτο βεβαιοῖ σή-

μαρον ἡ ἐπιστήμη, ὅτι ὑπῆρξε καιρὸς καθ' ὃν ἡ Κάτω Αἴγυπτος ἦτο θάλασσα. Ἴσως τὴν γνώμην ταύτην τῶν μοναχῶν προῆλθεν ἐκ τῆς τοποθεσίας καὶ ἐκ τοῖς ἐν πολλοῖς ἀμμώδους ἐπιφανείας τῶν βράχων, ἴσως ὅμως εἶνε καὶ ἀπήχησις ἀρχαίων παραδόσεων, αἵτινες ἐν ἀπωτάτῳ παρελθόντι ἐπίσης ἴσως ἦσαν ἀληθεῖς.

Μὲ διηγήθησαν, ὅτι ὄχι πολλῶν ἐτῶν ὁ βράχος τῆς μονῆς τοῦ Βαρλαὰμ συνεδέετο διὰ κρεμαστῆς γεφύρας πρὸς τὸν ἀπέναντι λόφον, διὰ τῆς ὁποίας καὶ εἰς ζῶα ἦτο προσιτὴ ἡ ἀνάβασις, ἡ γέφυρα ὅμως αὕτη, ἥτις ἀνεσύρετο, ὡς εἰς τὰ φρούρια τοῦ μεσαίωνος, κατὰ τὴν νύκτα ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, τεθέντος τίς οἶδε διὰ ποίους λόγους ὑπό τινος μοναχοῦ. Ἔκτοτε μόνον διὰ δικτύου δύναται νὰ ἀνέλθῃ τις εἰς αὐτήν, τῆς ὑπαρχούσης κρεμαστῆς κλίμακος χρησιμευούσης διὰ τὸ ἐπίφοβον αὐτῆς μόνον εἰς τοὺς μοναχούς.

Ἐν τοῖς μοναστηρίοις ὑπάρχουσι καὶ ὑπόγεια βαθύτατα καὶ ἐρεβώδη, ἅτινα ἐχρησίμευον ὡς φυλακαὶ ἐξορίστων καὶ τῶν παρεκτρεπομένων μοναχῶν. Αἱ ἐκκλησίαι ἁπλούσταται, καὶ ἀφελέσταται, εἶναι ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτῶν ἀληθῶς οἶκοι τοῦ Θεοῦ, τὴν δ' ἐπιβλητικότητα αὐτῶν ἔτι μᾶλλον αὐξάνει ἡ ἁπλότης καὶ ἀφέλεια τῶν μοναχῶν, τῶν ὁποίων ἐθαύμασα τὴν ἀρετὴν καὶ ἀθωότητα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐφήλκυσε τὴν περιέργειάν μου εἶναι τὰ βαθέα σπήλαια τὰ διατρυπῶντα τὰ στέρνα τῶν ἐπιβλητικῶν μετεώρων καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὤκνησα νὰ ἐρωτήσω τοὺς μοναχοὺς πῶς ἵστανται οἱ πελώριοι ὄγκοι τῶν λίθων ἄνωθεν τοῦ κενοῦ. Ὁ λόγος εἶναι κατ' αὐτοὺς ἁπλούστατος· τὰ σπήλαια εἶχον δημιουργηθῇ πρὸς κατοικίαν ὄφεως τινος, ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε τὰς μονὰς καὶ ἐκ τούτου ἔμειναν καὶ σήμερον.

Ἀφοῦ ἔμεινα ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ἐγὼ ὡς πτηνὸν ἐπὶ μίαν νύκτα, ἐν μέσῳ τῆς τερπνῆς καὶ ἐπιβλητικῆς συναναστροφῆς τῶν μοναχῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἁβρότης μὲ ἐπροξένησε ἀρίστην ἐντύπωσιν, εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ δικτύου, ἀπεχαιρέτισα τοὺς σεβασμίους ἄνδρας καὶ αὖφνης εὑρέθην ἐν τῷ κενῷ. Μετὰ πέντε λεπτὰ ἐπάτων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἤρχισα νὰ ἐκπλήσσομαι πάλιν διὰ τὸ ἔκτακτον τοῦτο ἐν τῇ θεσσαλικῇ πεδιάδι φαινόμενον. Ἀπεχαιρέτησα πάλιν διὰ χειρονομιῶν τοὺς εὐσεβεῖς ἄνδρας καὶ ἐστράφην πρὸς τὴν Καλαμπάκαν.

Τοιαῦτα τὰ μετέωρα, ἡ μεταξὺ τοῦ κόσμου καὶ τῆς αἰωνιότητος πατρὶς ἁγνῶν καὶ προτύπων ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας μοναχῶν. Ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1779 πρῶτος ἐρευνητὴς ἀνῆλθεν ὁ Σουηδὸς περιηγητὴς Βιορνστὰλ, ἐλπίζων ὅτι ἐν αὐτοῖς, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐδημιούργησεν ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ἀρχεῖα τῆς κλασικῆς γῆς, θὰ εὕρισκεν πολύτιμα χειρόγραφα, ἀλλ' ἀπέτυχε καὶ δὲν ἀνεκάλυψεν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις αὐτῶν εἰ μὴ μόνον γνωστά τινα τεμάχια τοῦ Ἡσιόδου καὶ τοῦ Σωφοκλέους. Ε.Π.Α

ΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΑΤΑΙ ΑΓΙΑΙ ΓΡΑΦΑΙ

Ὑπάρχουσι τρεῖς ἀρχαῖαι καὶ πολύτιμοι ἅγιαι γραφαί, ἡ μία τῶν ὁποίων φυλάττεται ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσείῳ τοῦ Λονδίνου, ἡ ἑτέρα ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων καὶ ἡ τρίτη ἔν τινι παρὰ τὴν Λισσαβῶνα μοναστηρίῳ. Ἡ ἁγ. γραφὴ τοῦ Βρετανικοῦ μουσείου σώζεται ἐν χειρογράφῳ ἀντιγραφέντι ὑπὸ τοῦ Ἀλκοΐνου καὶ τῶν μαθητῶν του· τῷ 800 ἔτει αὕτη προσηνέχθη ὡς δῶρον Καρόλῳ τῷ μεγάλῳ κατὰ τὴν στέψιν του. Κατὰ τὴν τρίτην δεκαετηρίδα τοῦ παρόντος αἰῶνος τὸ κειμήλιον τοῦτο ἀνῆκεν εἴς τινα πολίτην τῆς πόλεως Βασιλείας, ὅστις ἐζήτει παρὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς πώλησιν αὐτοῦ 42,000 φράγκα. Μετὰ ταῦτα αὕτη ἡ ἁγ. Γραφὴ ἐπωλήθη ἀντὶ 18,750 φράγκων. Ἡ Γραφὴ αὕτη εἶνε γεγραμμένη δι' ὡραίων μικρῶν χαρακτήρων καὶ κοσμεῖται δι' ἀρίστων εἰκονογραφιῶν. Αἱ κεφαλίδες τῶν σελίδων καὶ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς πανταχοῦ εἶνε γεγραμμέναι διὰ χρυσῶν χαρακτήρων. Ἐν τῇ ἐξόδῳ εὑρίσκονται λαμπραὶ εἰκονογραφίαι τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, φερόντων ἐνδυμασίαν τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, ὡς δὲ ὑποθέτουσιν, ὁ Μωϋσῆς παρίστησι Κάρολον τὸν Μέγαν, ὁ δὲ Ἀαρὼν τὸν Ἀλκουΐνον. Ἡ τῆς Παρισινῆς βιβλιοθήκης ἁγία Γραφὴ ἐτυπώθη τὸ 1527 τῇ ἐντολῇ τοῦ καρδιναλίου Ξίμενος καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸν πάπαν Λέοντα τὸν δέκατον. Τρία ἀντίτυπα αὐτῆς ἐκτυπωθέντα ἀρίστῳ χάρτῃ διεσώζοντο ὡς κειμήλια. Ἐν τούτων ὁ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος Σμὶθ ἠγόρασεν ἀντὶ 12 χιλιάδων φράγ. Τοῦτο ἐδωρήθη τὸ 1840 τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γαλλίας Λουδοβίκῳ Φιλίππῳ καὶ εἶτα ἐγένετο κτῆμα τῆς Παρισινῆς βιβλιοθήκης. Ἡ ἐν τῷ παρὰ τὴν Λισσαβῶνα μοναστηρίῳ φυλαττομένη ἁγ. Γραφὴ ἐτυπώθη ἐν περγαμηνῇ κατὰ τὸν 14 αἰῶνα καὶ συνέκειτο ἐξ ἐννέα τόμων. Τὸ 1807 εἰς Πορτογάλλος ἔκλεψεν αὐτὴν καὶ μετήνεγκεν εἰς Παρισίους, ἀλλὰ Λουδοβίκος ὁ 18ος ἐξηγόρασεν αὐτὴν καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν Πορτογαλίαν.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΘΙΜΑ ΙΑΠΩΝΩΝ

Ἡ Ρωσσικὴ ἐφημερὶς «Βορρᾶς» πρό τινος ἐδημοσίευσε διατριβήν τινα τοῦ Λ. Πάβλωφ περὶ Ἰαπωνίας ἐκ τῆς ὁποίας μεταφράζομεν τὰ ἀκόλουθα.

Οἱ Ἰάπωνες, γράφει οὗτος, ἄπεντες σχεδὸν εἶνε μικροῦ ἀναστήματος (μέχρι δυο πηχεων και ολιγον περισσοτερον). Ὁ λαος διακρινεται ὑπὸ ὑγιοῦς κράσεως καὶ ἐξαισίου ρώμης. Ἐν Ἰαπωνία οἱ πλούσιοι καὶ οἱ εὐγενεῖς κάθηνται ἐπὶ ἁμαξῶν συρομένων οὐχὶ ὑπὸ ἵππων ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν τῶν ἁμαξηλατῶν. Οὗτοι δρομαίως τρέχοντες σταματοῦσι μόνον ὅπως ἐνισχυθῶσι διὰ τῆς τροφῆς τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι μετὰ πολλῆς ταχύτητος καὶ πρωτοτυπίας.

Ὁ ἁμαξηλάτης πορεύεται εἰς τὴν πλησιεστάτην κρήνην, χύνει εἰς τὸ πρόσωπόν του, ὅπερ ἐξάγει ἀτμοὺς ἐκ τοῦ ἱδρῶτος κάδον ὕδατος, καταβροχθίζει στιγμιαίως τριβλίον βρασμένης ὀρύζης, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἅμαξαν καὶ ἐκ νέου σύρει αὐτήν. Ὁ Ἰάπων ἄνευ βλάβης τινὸς τῆς ὑγείας του ἐκτίθησι τὴν κεφαλήν του εἰς τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, τὸν δὲ χειμῶνα γυμνόπους περιπατεῖ ἐπὶ τοῦ πάγου. Ὅταν βρέχῃ οἱ χωρικοὶ καὶ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις τοῦ λαοῦ καλύπτονται δι' ἀχυρίνων ἢ χαρτίνων ἐπανωφορίων. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των συνήθως φέρουσι εἶδός τι ἀλεξιβροχίων ἐκ χάρτου εἰλημένου δι' ἐλαίου ἢ κεκαλυμμένου διὰ κηροῦ τῶν δένδρων, ἐπίσης καὶ πῖλόν τινα τὸν ὁποῖον δένουσι διὰ ταινίας ὑπὸ τὸν πώγωνα. Ἐκτὸς τῶν ἀχθοφόρων καὶ τῶν ὠκυπόδων οἵτινες φέρουσιν ὑποδήματα ἐξ ἀχύρου, οἱ λοιποὶ φέρουσιν εἶδός τι ὑποδημάτων καλουμένων κ ά τ α, ἅτινα ὁμοιάζουσι μὲ τὰ τσόκαρα καὶ διὰ τῶν ὁποίων μετὰ πολλῆς προσοχῆς μόνον δύνανται νὰ περιπατῶσιν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μεταξὺ τῶν Ἰαπώνων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον διαδίδεται ὁ συρμὸς τοῦ φέρειν εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα.

Μεγάλως ἐπιμελοῦνται οἱ Ἰάπωνες ἰδίᾳ αἱ Ἰαπωνίδες τὴν κόμην των. Οἱ ἄνδρες στερρῶς ἐχόμενοι τῶν πατρίων ἐθίμων, κείρουσι τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς των, τὴν δὲ ἐπίλοιπον κόμην σχηματίζουσιν εἰς πλεκτάνας τὰς ὁποίας στηρίζουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των δι' ἰδίου τινὸς κοσμήματος ἐκ χονδροῦ πεποικιλμένου χάρτου. Ὁ δὲ τῶν γυναικῶν στολισμὸς τῆς κεφαλῆς γίνεται μετὰ περισσοτέρας ἐπιδεξιότητος καὶ τέχνης. Ἐν γένει ὁ κόσμος τῆς κεφαλῆς τῶν Ἰαπώνων εἶνε λίαν περίεργος καὶ πρωτότυπος διὰ τὸν ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἡμισείας ἡμέρας κόπος. Διὰ τοῦτο αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἀναγκάζονται νὰ ἀσχολῶνται περὶ τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν, δὲν δύνανται καθ' ἑκάστην νὰ κτενίζωσι τὴν κεφαλήν των, ἀλλ' ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος· ὅπως δὲ μὴ ἡ κόμη των περιπλακῇ ἀναγκάζονται νὰ κοιμῶνται οὕτως ὥστε ἡ κεφαλή των νὰ στηρίζηται ἐπὶ ἰδίᾳ κατασκευαζομένου προσκεφαλαίου. Αἱ ἰαπωνίδες μεγάλως ἐκτιμῶσαι τὴν λευκότητα τοῦ προσώπου των, προσφεύγουσιν εἰς διαφόρους τρόπους πρὸς κάλυψιν διὰ τοῦ ψιμμυθίου τὴν φυσικὴν πελιδνότητα τοῦ δέρματός των. Πολλάκις δύναταί τις νὰ συναντήσῃ 5—10 ἐτῶν κοράσια τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον καὶ ὁ τράχηλος εἶνε κεκαλυμμένα διὰ παχέος στρώματος ψιμμυθίου. Αἱ ἔγγαμοι γυναῖκες βάφουσι διὰ μελανοῦ χρώματος τοὺς ὀδόντας των.

Οἱ ἰάπωνες ἔχουσι λίαν συμπαθητικὸν χαρακτῆρα. Οὗτοι εἶνε κοινωνικοί, εὔθυμοι καὶ φιλόφρονες ἐν τῇ ἀναστροφῇ των. Ἐν τῷ προσώπῳ των εἶνε ἐζωγραφημένη ἡ ἀγαθότης τῆς καρδίας, καίτοι εἰς ἄγγλος συγγραφεὺς λέγει περὶ αὐτῶν ὅτι «οἱ ἰάπωνες δὲν ἔχουσι καρδίαν ἀλλὰ μόνον ἐντόσθια». Οἱ Ἰάπωνες καὶ ἐν ταῖς ὀχληραῖς ἀσθενείαις ἔχουσι πρᾶον καὶ ἥρεμον βλέμμα καὶ ὡς πάντοτε εἶνε λίαν εὐπροσήγοροι. Εἰς τὰ φυσικὰ προτερήματα, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπαντῶσι παρὰ ταῖς ξυναιξὶ δέον νὰ προσθέσωμεν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν τάξιν, τὴν ὀρθὴν κρίσιν. Αἱ ἰαπωνίδες ὑπανδρευόμεναι μετὰ τῶν εὐρωπαίων πάντοτε σπουδάζουσι νὰ περιποιῶνται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἀγάπης τοὺς ξένους των συζύγους καὶ εἰσάγουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις των παραδειγματικὴν τάξιν.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΑΠΟΛΕΟΤΟΣ Α'

Ἡ ἐν Πόρτο Ἀλλέγρε ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ἀνήγγειλεν ὅτι περιέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς τῶν ἐκδοτῶν της μία ἀξιοπερίεργος αὐτόγραφος ἐπιστολὴ Ναπολέοντος τοῦ Α'

Ἐπ' ἐσχάτων ἐν Πόρτο Ἀλλέγρε ἐξεμετρήσε τὸ ζῆν ἡ κ. Μπονσὰν ἐν ἡλικίᾳ 101 ἔτους. Αὕτη ἔζη ἐν ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ καὶ ἄγνωστος παρά τινι οἰκογενείᾳ ἥτις ἐκ συμπαθείας διετήρει ταύτην τὴν γραίαν ἐλθοῦσαν πρὸ δεκαπενταετίας ἐκ τοῦ Ρίου. Ἡ γραία καλουμένη Ἀμελία Μπονσὰν οὐδέποτε διηγήθη ἐκ τοῦ παρελθόντος βίου της. Ἐν τῷ τραχήλῳ της ἔφερε εἶδος τι φυλακτηρίου. Ὅτε μετὰ τὸν θάνατόν της ἤνοιξαν τοῦτο τὸ φυλακτήριον εὗρον ἐν αὐτῷ ἐπιστολὴν Ναπολέοντος Α'. φέρουσαν τὸ ἀκόλουθον περιεχόμενον.

«Χαῖρε Ἀμελία!

Ἀποχαιρετίζωσε ἴσως διὰ τελευταίαν φορὰν. Σὺ μόνη συνήντησές με κατὰ τὸν χρόνον τῆς

πτώσεώς μου, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὅτε οἱ στρατιῶται μου ἐκοιμῶντο τὸν αἰώνιον ὕπνον ἐν τοῖς χιονοσκεπέσι πεδίοις τῆς Ρωσσίας. Σὺ μόνη συνεκινήθης ἐκ τῆς δυστυχίας μου καὶ μὲ κατέστησας εὐδαίμονα παρέχουσά μοι τὴν εὐκαιρίαν νὰ λησμονήσω τὴν δυστυχίαν μου ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς ἀγάπης διαφλεγομέναις ἀγκάλαις σου, καὶ θυσιάσασα τὴν εὐτυχίαν σου ὅπως ἀνακουρίσῃς τὴν ἀπελπισίαν μου. Ἐὰν κατορθώσω νὰ ἀνακτήσω τὸ βασίλειόν μου θὰ ἐνθυμηθῶ Σὲ, ἥτις ἔδειξας τοσαύτην γενναιότητη πρὸς τὸν ἡττηθέντα Καίσαρα. Σὲ ἀσπάζομαι καὶ σὲ ἀποχαιρετῶ. 1812 ἔτος Ν α π ο λ έ ω ν»

Ὁ ἐκδότης τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρῃ ἔν τινι βιογραφίᾳ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου καὶ ἀναφέρει ὅτι ὁ Ναπολέων πρὶν ἢ φύγῃ ἐκ Ρωσσίας κατώρθωσε νὰ συνάψῃ ἐρωτικὰς σχέσεις μετά τινος κόρης ἥτις ἐπ' ἐσχάτων ἀπέθανεν ἐν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἐν Πόρτῳ Ἀλλέγρῳ. Ἡ Ἀμελία Μπονσὰν οὐδέποτε ἐξέδωκε τὸ μυστικόν της. Μόνον ὅτε προσελήφθη ὑπὸ τῆς οἰκογενίας παρ' ᾗ καὶ ἀπέθανε διηγήθη αὐτῇ τοῦτο μόνον ὅτι οἱ γονεῖς της τὸ 1812 κατὰ τὴν εἰς Ρωσσίαν εἰσέλασιν τοῦ Ναπολέοντος ἔζων ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἐφονεύθησαν μνησικάκως ὑπὸ τῶν Ρώσσων καὶ ὅτι αὕτη θαυμασίως κατώρθωσε νὰ ἐκφύγῃ τοῦ κινδύνου.

ΑΝΤΟΧΗ ΖΩΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑΝ

Διὰ τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς γενομένων παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν τῆς ἰδιότητος τῶν ὀργανισμῶν τῶν διαφόρων ζώων συνισταμένης εἰς τὴν ἀντοχὴν τῆς πείνης ἀναμφιρρίστως κατεδείχθη ὅτι τὰ ἀρθρόζωα, γαστρόζωα, ἀμφίβια, ἰχθῦς δύνανται περισσότερον χρόνον νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὴν πεῖναν ἢ τὰ μαστοφόρα καὶ πτηνά. Τὰ κατὰ πρῶτον ἀπαριθμηθέντα ζῶα δὲν χρήζουσι τῆς διατηρήσεως τοῦ αἵματός των ἐν τῇ αὐτῇ ὑψηλῇ θερμοκρασίᾳ· ταῦτα τελείως ἀρκοῦνται ἐκ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἐν ᾧ βιοῦσιν ὕδατος ἢ ἀέρος. Ἐπειδὴ ἡ ἀπώλεια ἣν πάσχει τὸ σῶμα τούτων τῶν ζώων ἐκ τῆς διαμείψεως τῆς ὕλης εἶνε ὄντως εἰπεῖν ἀσήμαντος, διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσι μεγάλην ἀνάγκην τῆς ἐπανορθώσεως διὰ τῆς τροφῆς τῶν ἀπωλειῶν οὓς πάσχει ὁ ὀργανισμός των, καὶ δύνανται ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ διαμένωσιν ἄνευ τροφῆς. Ἐκ τῶν πειραμάτων κατεδείχθη ὅτι τὰ μαστοφόρα, πτηνὰ καὶ ἕτερα ζῶα, διαμένοντα ἐπί τινα χρόνον ἄσιτα ἀποβάλλουσιν, ἐκ τοῦ βάρους τοῦ σώματός των, ὅπερ δὲν παύει τοῦ νὰ διεγείρῃ τὴν ζωτικὴν ἐνέργειαν πρὸς διατήρησιν τῆς θερμοκρασίας τοῦ αἵματος ἐν ἰσορροπίᾳ, ἐντὸς μιᾶς ὥρας καθ' ἕκαστον χιλιόγραμμον 1 καὶ 75 ἑκατοστὰ τοῦ γραμμαρίου, ἐνῷ τὰ ἀμφίβια καὶ οἱ ἰχθῦς ἀποβάλλουσιν ἐκ τοῦ βάρους των καθ' ἕκαστον χιλιόγραμμον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος 0,097 τοῦ γραμμαρίου. Ἕνεκα τῆς μνησθείσης ἀσημάντου ἀπωλείας τοῦ βάρους των ταῦτα δύνανται νὰ ἀνθέξωσιν ἐπὶ ὅλους μῆνας ἄνευ τροφῆς. Ἔν τινι εὐρωπαϊκῷ περιοδικῷ ἀναφέρονται ἀξιοπερίεργοι παρατηρήσεις τοῦ γάλλου ἐπιστήμονος Μηγὸ, ὅστις ἐπὶ ἓν σχεδὸν ἔτος ἀφῆκεν ἄνευ τροφῆς ποτάμιόν τινα ὄφιν καὶ ὑπελόγισεν ὅτι ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου οὗτος ἀπώλεσε μόνον 17 γραμμάρια ἐκ τοῦ βάρους του. Τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦν 56 ὑφεκατοστόμετρα, τὸ δὲ βάρος του 58 γραμμάρια, ὅταν δὲ ἀπέθανεν εἶχε βάρος 37 γραμμαρίων καὶ μῆκος 60 ὑφεκατοστομέτρων. Ὁ ὄφις οὗτος καίτοι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἔμενεν ἄσιτος, ηὔξησε κατὰ δύο ὑφεκατοστόμετρα. Αἱ παρατηρήσεις τῶν διαφόρων φυσιολόγων μαρτυροῦσιν, ὅτι οἱ μεγάλοι ὄφεις ὡς ὁ κροταλίας καὶ ἄλλοι δύνανται νὰ ζῶσιν ἄνευ τροφῆς δύο ἔτη, ἡ δὲ χελίονη 15—20 μῆνας.

ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΕΠΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΖΑΚΧΑΡΕΩΣ

Τὸ Γερμανικὸν περιοδικὸν «Allerlei» δίδει τὴν ἀκόλουθον περίεργον συμβουλὴν εἰς τοὺς ὠκυποδηλατιστὰς καὶ ἐν γένει εἰς πάντας τοὺς δεομένους διατηρήσεως ἢ αὐξήσεως ἔν τινι ὁρισμένῳ χρόνῳ τῆς ἰσχύος τῶν μυόνων των. Οἱ ἰταλοὶ Μόσσο καὶ Παολέτη ἐπ' ἐσχάτων διὰ διαφόρων πειραμάτων ἀπέδειξαν τὴν ἐπενέργειαν τῆς σακχάρεως ἐπὶ τῶν μυόνων. Μικραὶ καὶ μέτριαι δόσεις σακχάρεως βάρους 50—60 γραμ. λαμβανόμεναι διὰ μιᾶς διεγείρουσιν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ἀπαυδήσαντας μύωνας περισσοτέραν ἐνέργειαν. Περισσότερον τῶν 60 γραμ. λαμβανομένης σακχάρεως παράγεται ἡ αὐτὴ ἐνέργεια ὡς καὶ ὅταν αὕτη λαμβάνηται κατ' ὀλιγώτερον ποσόν. Ἓν τεμάχιον σακχάρεως ἕως 10 γραμμαρ. διεγείρει ἱκανὴν δύναμιν διαρκοῦσαν ἐπ' ὀλίγον μόνον χρόνον. Οἱ κκ. Μόσσο καὶ Παολέτη ἀπέδειξαν ὅτι οἱ μύωνες ἐκτελοῦσι τὴν μεγαλητέραν μηχανικὴν ἐργασίαν, ἐὰν τρώγῃ τις ἐν μικρᾷ δόσει καθ' ἕκαστον δεκάλεπτον σάκχαριν.

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΡΩΣΣΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσσίαν προκειμένου περὶ γάμου ἢ συνοικεσίου τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ μᾶλλον ἀναγκαιοῦν πρόσωπον ἰδίᾳ διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας, εἶνε ἡ καὶ παρ' ἡμῖν κοινῶς λεγομένη π ρ ο ξ ε ν ή τ ρ ι α ἥτις εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ρώσσων καλεῖται Σ β ά χ α. Αἱ ἐργασίαι τῆς Σ β ά χ α ς, εἰς ἃς προβαίνει μετὰ πολλῆς λεπτότητος ἅμα τῇ ἀνατεθῇ, ἡ ἀποστολὴ αὕτη ὡς τὴν ὀνομάζει, εἶνε αἱ ἑξῆς.

Εὐθὺς ὡς γείνει ἡ ἐκλογὴ τῆς μελλονύμφου, ἡ Σβάχα, ἐνδύεται τὰ λαμπρότερα αὐτῆς φορέματα, κοσμήματα καὶ εἴτι φέρει δῶρον ἐκ μέρους ἀποστολέων της, καὶ καταλήγει εἰς τὴν κατοικίαν ἐκείνην ἣν ὥρισαν αὐτῇ, ἔνθα εἰσερχομένη ὑποκλίνεται ἐδαφιαίως πρὸ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἀναποσπάστων ἀπὸ πάσης ρωσσικῆς οἰκογενείας, καὶ μετὰ τὰς συνήθεις ὡς καὶ παρ' ἡμῖν οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ρώσσοις τυπικότητας, εἰσάγει τὴν σπουδαίαν συνδιάλεξίν της ἀρχομένην διὰ μακρῶν προοιμίων καὶ ἀλληγοριῶν ὡς ἑξῆς·

Χιὼν δὲν ὑπάρχει, οὐδ' ἴχνος αὐτῆς· ἀλλ' ἡ χιὼν κατέπεσε πρὸ πολλοῦ καὶ εὐκόλως δύναταί τις νὰ εὕρῃ τὴν ὁδὸν, ἥτις ὁδηγεῖ αὐτὸν εἰς τὴν κόρην τὴν ὥριμον διὰ γάμον ἢ τὴν θέλουσαν νὰ ὑπανδρευθῇ.

Ἄλλοτε πάλιν λέγει:

— Λευκὸς κύκνος ἐγένετο ἄφαντος· μήπως κατέβη πλησίον σας;

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ συνδιαλέξεις καὶ ἐρωτήσεις αὗται διεξαγόμεναι ἐν τῇ ἁρμονικῇ τῶν Ρώσσων γλώσσῃ, προξενοῦσι μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς Σλαύοις ἢ ἡ ἐξελλήνισις ἡμῶν εἰς τὰ κανονικὰ καὶ ὡραῖα ὦτα τῶν φιλομούσων καὶ προσφιλῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀστραπῆς».

Ἀλλ' εἰς τὸ προκείμενον. Ἂν λοιπὸν αἱ ἀπαντήσεις τῶν γονέων τῆς προταθείσης ὡς μελλονύμφου σημαίνωσιν ὑπεκφυγήν, τότε ἡ π ρ ο ξ ε ν ή τ ρ ι α παίρνει κατὰ τὴν παροιμίαν τὴν χ υ λ ό π η τ α καὶ τὴν παρουσιάζει τῷ γαμβρῷ ἀντὶ τῆς μελλονύμφου, ἂν δ' ἀπεναντίας οἱ γονεῖς τῆς κόρης εἴτε θέλοντες νὰ ἀποκαταστήσωσι τὴν κόρην των δείκνυνται εὐμενεῖς πρὸς τὴν συνδιάλεξιν, τότε ἡ Σ β ά χ α ἀπέρχεται περιχαρὴς καὶ τοιουτοτρόπως λήγει τὸ πρῶτον μέρος τῆς νυμφικῆς κωμῳδίας, παρέχεται δὲ ἡ ἄδεια εἰς τὸν γαμβρὸν ἵνα ἐν ὡρισμένῃ ὑπ' αὐτοῦ ἡμέρᾳ ἐπιτελέσῃ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν.

Εἶναι ἀνάγκη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἐμφάνισις τῆς Σ β ά χ α ς παρὰ τῇ μελλονύμφῳ εἶνε καθαρὰ προσποίησις, ὅπως συμβαίνει πολλάκις καὶ παρ' ἡμῖν. Πόσαι καὶ πόσοι παρ' ἡμῖν νέοι δὲν συνδέονται διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ ὑμεναίου τῇ προηγουμένῃ συνεννοήσει τῆς π ρ ο ξ ε ν ή τ ρ α ς ἐν ᾧ αὐτοὶ κ α λ ο γ ν ω ρ ί ζ ο ν τ α ι μεταξύτων πρὸ δύο, τριῶν καὶ πολλάκις περισσοτέρων ἐτῶν; Οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ρώσσοις σπανίως συμβαίνει ὥστε ὁ ὑποψήφιος σύζυγος ν' ἀποστέλλῃ τὴν ἐν λόγῳ Σ β ά χ α ν ἢ προξενήτραν ἂν δὲν εἶναι βέβαιος περὶ τῆς πλατωνικῆς τοὐλάχιστον ὑπὲρ αὐτοῦ συμπαθείας τῆς κόρης, καὶ τῆς ὅπως δήποτε ἐκ προοιμίων συγκαταθέσεως τῶν γονέων μολονότι οἱ τελευταῖοι προσποιοῦνται, καθὼς καὶ παρ' ἡμῖν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαίνει, ὅτι ἐφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσι, καὶ ὦτα καὶ δὲν ἀκούουσι τὶ πέριξ αὐτῶν συμβαίνει.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τοῦ μνηστῆρος, εἰσέρχεται οὗτος ἐπισήμως εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα κατὰ τὰ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων παρὰ τοῖς Ρώσσοις παραδεδεγμένα, νὰ προβῇ εἰς λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς μελλούσης συζύγου του, τοῦτ' αὐτὸ ὅπερ καὶ παρ' ἡμῖν ἐγίνετο πρό τινων ἐτῶν, ἐξακολουθεῖ δ' ἔτι καὶ σήμερον εἴς τινα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου δὲν εἰσεχώρησεν εἰσέτι ἡ συνήθεια τοῦ ἀγοράζειν τοὺς ἄνδρας, ὡς εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ἄλογα.

Εἴς τινας ρωσσικὰς ἐπαρχίας μάλιστα, ἡ ἐξέτασις αὕτη τῆς νύμφης λαμβάνει χαρακτῆρα ἀληθοῦς ἑορτῆς. Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια τοῦ μνηστῆρος εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκον τῆς κόρης ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ προξενητοῦ ἢ τῆς προξενητρίας, ἥτις πρώτη ἀποτεινομένη σοβαρῶς πρὸς τὴν μελλόνυμφον λέγει αὐτοπροσώπως:

— Αἴ! λοιπὸν νήθει χάριν ἡμῶν ὀλίγον;

Ἅμα δὲ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς περὶ τὸ νήθειν ἱκανότητος τῆς κόρης, ἀναγκάζουσιν αὐτὴν νὰ βαδίσῃ ἵνα βεβαιωθῶσιν ὅτι δὲν χωλαίνει. Ἀκολούθως ἵστανται οἱ μελλόνυμφοι πλησίον ἀλλήλων ἵνα γείνῃ γνωστὴ ἡ διαφορὰ τῶν ἀναστημάτων ἀμφοτέρων ἂν δὲ ὁ γαμβρὸς ὑπολείπεται τοῦ ἀναστήματος τῆς νύμφης κατὰ πολύ, τότε γίνεται ἀντικείμενον γενικῆς εὐθυμίας καὶ καγχασμῶν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο τελεῖται καὶ παρ' ἡμῖν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι προηγεῖται πολὺ τῶν ὁριστικῶν συμφωνιῶν τοῦ γάμου καὶ ἐνίοτε εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν κατὰ τὴν παροιμίαν τὰ «ψάρια ἀκόμη εἶναι στὸ γιαλό».

Καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν μεγάλην Ρωσσίαν

ἡ κατακύρωσις τῆς μνηστῆς λαμβάνει τὸν χαρακτῆρα εἴδους ἀγοραπωλησίας, ἥτις καὶ σήμερον τελεῖται παρ' ἡμῖν μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι παρ' ἡμῖν αὕτη περιβάλλεται τὸν τύπον τῆς εὐγενείας ἀκολουθοῦσα τοὺς κανόνας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως κατ' ἀντίστροφον δὲ ὅλως λόγον πρὸς τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Διότι ἐν ᾧ παρ' ἐκείνοις ἡ μνηστὴ ἠγοράζετο παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνδρὸς ἐν ὅλῃ τῇ ἁπλότητι καὶ ἀφελείᾳ μεθ' ὧν τελεῖται καὶ σήμερον ἔτι ἑκάστη πλειοδοσία, παρ' ἡμῖν σήμερον αἱ κόραι ἀγοράζουσι τοὺς ἄνδρας, ἐκείνη δὲ ἥτις πλειοδοτεῖ ἂν καὶ ἐστερημένη πολλάκις καὶ φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων πλεονεκτημάτων, ἐν τούτοις διὰ τῆς προσφορᾶς της καθίσταται κυρία ἀνδρὸς κατὰ πολὺ ὑπερέχοντος αὐτῆς, ἐξ οὗ τὰ ἐξαμβλωματικὰ ἐκεῖνα συνοικέσια τὰ δημιουργοῦντα πολίτας κακεκτικοὺς καὶ ἐξησθενημένους ὧν γέμει ἡ σημερινὴ ἡμῶν κοινωνία. Ἡμεῖς ὅμως ἀφέντες τὴν ἐξέτασιν τούτων εἰς τοὺς φισιολογοῦντας ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἐλέγομεν ὅτι ἡ κατακύρωσις τῆς μνηστῆς λαμβάνει εἶδος ἀγορᾶς. Ἀνοίγεται ἑπομένως συζήτησις ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ τῶν διαφόρων δώρων, ἅτινα ὁ μνηστὴρ διαθέτει ὑπὲρ τῶν γεννητόρων πρὸς ἐξαγορὰν τῆς νύμφης. Ἀναφέρομεν δοκιμὴν τῶν ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει διαπραγματεύσεων, εἰλημμένων ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ Σαδὼφ οὗ καὶ ἡ ἡμετέρα περιγραφή.

— Καὶ λοιπὸν θὰ τελειώσωμεν τὴν ὑπόθεσιν; ἐρωτᾷ ὁ πατὴρ τοῦ νέου.

— Εὐχαρίστως· ἀπαντᾷ ὁ πατὴρ τῆς κόρης, καὶ πόσα θὰ καταθέσητε ἐπὶ τῆς τραπέζης;

— Εἴκοσι ρούβλια.

— Δὲν εἶναι δικαία αὐτὴ ἡ τιμή. Μοὶ ἔδωκαν τριάκοντα ρούβλια διὰ τὴν μεγαλειτέραν μου κόρην, καὶ τότε οἱ καιροὶ ἦσαν πολὺ διάφοροι.

— Εἶμαι ἕτοιμος νὰ προσθέσω καὶ ἓν γουναρικὸν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων.

— Τί μὲ χρειάζεται τὸ γουναρικόν; Μήπως ἡ κόρη μου δὲν ἔχει τὸ ἰδικόν της;...

Καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα περίεργα ἔθιμα ἅτινα ἐξακολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἔτι σήμερον διαφυλλάττοντες μέ τινας παραλλαγάς.

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ γάμου ἡ μελλόνυμφος συνοδεύεται ὑπὸ τῶν φίλων της εἰς τὸ λουτρόν, τὸ ὁποῖον τότε μεταβάλλεται εἰς πραγματικὴν τελετήν. Τὸν σάπωνα τὸν προμηθεύει ὁ νυμφίος, τὸ δὲ σάρωθρον τοῦ βαλανείου περικοσμεῖται διὰ ταινιῶν, καὶ ἐπὶ μακρᾶς ράβδου ἐμβεβλημένον φέρεται ἐν θριάμβῳ διὰ πολλῶν ἀσμάτων συνοδευόμενον. Ἡ εἴσοδος τοῦ λουτρῶνος ραίνεται διὰ ζύθου ὅπως ἐκ τῆς ὀσμῆς γνωσθῇ ἂν ὁ μελλόνυμφος θὰ εἶναι ἢ μὴ ζύθος πότης.

Ὅταν ἡ συνοδεία εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἑκάτερος τῶν μελλονύμφων, προσπαθεῖ νὰ θέσῃ πρῶτος τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ μικροῦ τάπητος τοῦ πρὸ τῆς ἱερᾶς τραπέζης πεποιθὼς ὅτι τοιουτοτρόπως ἐξασφαλίζει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας ὑπεροχήν.

Ἡ συνήθεια αὕτη διατηρεῖται καὶ παρὰ τοῖς Βουλγάροις μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἀκολουθίας τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, οἱ μελλόνυμφοι προσπαθοῦσι νὰ πατήσωσιν ἑκάτερος πρῶτος τὸν πόδα τοῦ ἄλλου εἰς σημεῖον ὑπεροχῆς.

Εἰς πολλὰς ἐπαρχίας διετηρήθη τὸ ἔθιμον τοῦ προσκαλεῖν μάγον ἢ γόητα εἰς τὸ τοῦ γάμου συμπόσιον, ὅστις προλέγει τὴν τύχην τῶν νεονύμφων, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ πονηροῦ πνεύματος ὁ μάγος τότε γίνεται ἀντικείμενον περιποιήσεων.

Ὅσάκις εἰς τὰ νυμφικὰ συμπόσια κιρνᾶται οἶνος, ἕκαστος τῶν προσκεκλημένων ἀφοῦ πίῃ ὀλίγον ἀνακράζει ὦ! εἶναι πικρός! Εἰς τὴν φράσιν δὲ ταύτην οἱ νεόνυμφοι ὀφείλουσι νὰ περιπτύσσωνται.

Εἰς πολλὰς ἐπαρχίας ἡ νύμφη ἐκβάλλει τὸ ὑπόδημα τοῦ ἀνδρὸς, σημεῖον ὑποταγῆς, ἀπαραλλάκτως, ὡς συμβαίνει καὶ σήμερον εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ παρθενία τῆς νύμφης ἀγγέλλεται δημοσίᾳ διὰ τῆς συγκρούσεως μεγάλων ἀγγείων εὐθὺς τὴν πρώτην μετὰ τὸ συνοικέσιον νύκτα. Τὸ ἔθιμον τοῦτο διατηρεῖται καὶ εἰς τινα χωρία τῆς Μάνης ἐν οἷς ἡ παρθενία ἐξαγγέλεται διὰ τοῦ βαρβάρου ἐθίμου τῶν συχνῶν πυροβολισμῶν ἀπολαγόντων ἐνίοτε εἰς αἱματηρὰ ἀποτελέσματα.

Τοιαῦται ὡς τὰ πολλὰ αἱ συνήθειαι παρὰ τῆς ρωσσικοῖς γάμοις, αἵτινες ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἀστραπῆς» χάριν τῶν ὁποίων ἐσταχυολογήσαμεν αὐτάς, συμπίπτουσιν ἐν πολλοῖς μετὰ τῶν ἡμετέρων ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἐξ ὧν ἕπεται ὅτι κοινὴν ἔχουσιν αὗται τὴν ἀρχὴν παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς.

ΟΙ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΑΠΗΣ

ἃς ἑτοιμασθῶσι νὰ δοκιμάσωσι τὴν τύχην των. Εἴκοσι ἀριθμοὶ λαχείων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἠγοράσθησαν ἤδη κατὰ τὴν ὑπόσχεσέν μας καὶ ἀναμένουσι τὴν κλήρωσίν των, γενησομένην τὴν 28 Μαΐου ἐ. ἔ.

Εἶνε δὲ οἱ ἑξῆς: 38155, 38156, 38157, 38158 38159 38160, 38161, 38162, 38163, 38164, 38165, 38166, 38167, 38168, 38169, 38170, 38171, 38172, 38173, 38174

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΙΒΑΝΩΦ

Διήγημα ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 7.)

Ἀφοῦ οὗτος ἀφίκετο εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν πόλιν, οὐχ ἅπαξ ἀνέκρινον αὐτὸν περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Πὸπ Καμένσκη. Ὅτε οἱ δικασταὶ ἠρώτων αὐτὸν ἐὰν ἀναγνωρίζει ἑαυτὸν ἔνοχον ἢ οὐ ἐν τῷ φόνῳ τοῦ ἱερέως Καμένσκη, οὗτος ἀπεκρίνετο ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει. Ὅτε δὲ ἠρώτων αὐτὸν περὶ τοῦ φονέως τοῦ Καμένσκη, οὗτος ἐσιώπα καὶ προσηύχετο ἢ ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν «Κύριε ἐνίσχυσόν με». Ὅτε δὲ ἠνάγκαζον αὐτὸν νὰ καταδείξῃ κατὰ τίνα τρόπον εὑρέθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἡ αἱμόφυρτος μάχαιρα καὶ τὸ καθημαγμένον ῥάσον, οὗτος ἀπεκρίνετο ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ πρὸς ἐξήγησιν τούτου, διότι ὁ Κύριος ἐσφράγισε τὸ στόμα του.

Ἐπὶ τέλους οὗτος ἀνεκηρύχθη ὡς φονεὺς τοῦ ἱερέως Πὸπ Καμένσκη, ἐστερήθη πάντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Σιβηρίαν. Ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἦν κατὰ τὸ φαινόμενον ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ τὸ πᾶν. Ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ τῆς καταδίκης του ὑπῆρχε τὸ περιστατικὸν ὅπερ ὁ ἱερεὺς δὲν προεῖδεν. Ἡ καθαίρεσις ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος λίαν ἐπίκρανε καὶ ἐλύπησεν αὐτόν. Ἐκτελεσθείσης τῆς καθαιρέσεως ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ ἐνυπόγραφον ὑπόσχεσιν περὶ τοῦ ὅτι δὲν θὰ ἱερουργῇ δὲν θὰ εὐλογῇ καὶ δὲν θὰ ἐνδύηται ὡς ἱερεύς. Οὗτος ἔδωκε ταύτην. Ἀλλὰ τοῦτο ἦν δι' αὐτὸν ἡ τελευταῖα σταγὼν ἡ πληρώσασα τὸ ποτήριον τῶν βασάνων του. Μέχρι τοῦδε πάντα τὰ παθήματα ὑφίστατο ἀγογγύστως καὶ στερρῶς ἀλλὰ τὴν καθαίρεσιν ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ. Οὐ τος ἤρξατο νὰ γογγύζῃ, νὰ θλίβῃ τὰς χεῖράς του, ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἐκραύγαζεν· «Κύριε διατί... με ἀπέρριψας καὶ δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ ἱερουργῶ».

Μετὰ τινας ἡμέρας τὸν ἐνάρετον τοῦτον ἱερέα μετὰ τῶν λοιπῶν κακούργων ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἐξορίαν. Βαρεία δι' αὐτὸν ἦν αὕτη ἡ καταδίκη. Βαρεία ἦν δι' αὐτὸν ἡ ἐργασία ἐν τοῖς μεταλλωρυχείοις τῆς Σιβηρίας. Ἀλλ' οὗτος ηὐχαριστεῖτο νὰ τυραννῆται, νὰ ἐκτελῇ ἐπίμοχθον ἐργασίαν διότι ἐσκέπτετο ὅτι μετὰ τὴν ἐργασίαν θὰ ἐπιστῇ ὁ χρόνος τῆς ἀναπαύσεως. Ὅτε οὗτος δὲν ἐργάζετο ἐστέναζε καὶ ἔβδα· «Κύριε διατί με ἀπέρριψας καὶ δὲν μοὶ ἐπιτρέπεις νὰ λειτουργήσω πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου Σου».

Οἱ δεσμοφύλακες παρετήρησαν ὅτι ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ οὐδεμίαν σχεδὸν ἐργασίαν διότι δὲν εἶχε συνειθίσει εἰς τοιαύτην ἐπίμοχθον διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίαν. Διὰ τοῦτο ἤρξαντο σπανιώτερον νὰ προσδιορίζωσιν αὐτὸν εἰς τοιούτου εἴδους ἐργασίαν, ἀλλ' ἀντὶ εὐεργεσίαν νὰ κάμωσιν εἰς αὐτόν, ἔτι μᾶλλον ἐπηύξανον τὰ δεινά του. Οὗτος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ δωματίῳ του ἐβασανίζετο καὶ τῶν βασάνων του δὲν προεβλέπετο τέλος. Τὰ παθήματα τοῦ σώματος ἐνίοτε μαλάσσονται καὶ καταπραύνονται, ἐνῶ αἱ βάσανοι τῆς ψυχῆς οὐδέποτε· μόνον ἐν τῷ ὕπνῳ ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ εὕρισκεν ἀνάπαυσιν διότι τότε ἐλησμόνει τὴν

θέσιν του. Οὗτος πάντοτε ὠνειρεύετο ὅτι ἐκτελεῖ τὴν θείαν λειτουργίαν. Ἔβλεπεν ὅτι εὑρίσκετο ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ ὅτι αἰσθάνεται ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Ἐν ταῖς χερσί του ὡς νὰ ἐκράτει τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἔλεγεν· ἐγὼ δὲν ἀνεκοίνωσα τὸ μυστικόν Σου, ἐγὼ δὲν Σοὶ ἔδωκα τὸ φίλημα τοῦ Ἰούδα καὶ Σὺ δὲν θὰ μὲ ἐγκαταλείπῃς. Ἀλλ' ὁ ψάλτης ἀντὶ νὰ ψάλλῃ ἐγέλα. Ὁ ἱερεὺς Ι. ἔρριπτεν ἄγριον βλέμμα ἐπὶ τοῦ ψάλτου καὶ τῷ ἔλεγε· γινώσκεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἱερεύς; — Πῶς ἱερεύς, τῷ ἀπήντα ὁ ψάλτης, παρατήρησον πρῶτον τοὺς ποδας σου. Ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ παρατηρεῖ τοὺς πόδας του καὶ τί νὰ εἴδῃ, οὗτοι εἶνε δεδεμένοι δι' ἁλύσεων. Οὗτος ἐξυπνᾷ τὸ πρόσωπόν του καλύπτεται διὰ ψυχροῦ ἱδρῶτος νὰ φωνάζῃ· Θεέ μου, διατὶ μὲ ἐγκατέλιπες; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην οὗτος ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχῇ του τρομερὰν ἀπάντησιν.—Σὺ νομίζεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἄδικος; Οὗτος δὲν ἐγκαταλείπει τὸν ἀθῶον. Οὗτος ἀφίησι τὸν ὑπερήφανον, τὸν ὑποκριτὴν, ἐκεῖνον ὅστις ἐλησμόνησε τὰς ἀνομίας του. Ἐνθυμήθητι ὅτε ἔλαβες τὴν ἱερωσύνην ἄμωμος ἦσο; Ὅτε ἐπλησίασας τὸ θυσιαστήριον ἄξιος ἦσο νὰ πλησιάσῃς; ὅτε ἵσταασο ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης δὲν ἐσκέπτεσο τί εἶσαι;

Ἐνώπιον τούτων τῶν σκέψεων ἔτρεμεν ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ. Οὗτος ἐλησμόνησεν ἑαυτὸν, δὲν ἐτόλμα νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὴν μόνην ἐν τῷ δωματίῳ τῆς φυλακῆς εἰκόνα, πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἥτις ἦν ἀνηρτημένη ἔν τινι γωνίᾳ τοῦ δωματίου. Οὕτω κατατρυχόμενος ἐν τῇ ψυχῇ του ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἤκουεν ἐνίοτε ἀσθενῆ ἀλλὰ γλυκεῖαν παραμυθητικὴν φωνὴν «σὺ εἶσαι ἀκάθαρτος πρὸ τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν αὐτῷ ἀσθενὴς φωνή, ἀλλ' ἡ χάρις Αὐτοῦ σὲ ἐκαθάρισε. Ἡ ἀγάπη Του σὲ κατέστησε σύντροφόν Του. Ἀλλ' ἡ φωνὴ τῆς παραμυθίας ἦν ἀσθενής, ἡ δὲ τῆς καταδίκης ἰσχυρά.

Οὕτω διῆλθεν ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἔτη τινα. Ἐπλησίαζε τὸ τέλος τῆς ἐξορίας ἀλλὰ μετὰ τούτου ἐπλησίαζε καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Οὗτος βαρέως ἠσθένησεν. Ἐπί τινας ἡμέρας ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματός του ἐπὶ πολὺ ὑπερέβη τὴν κανονικήν. Καὶ ἐν ταῖς περιόδοις τοῦ ἰσχυροῦ πυρετοῦ οὗτος δὲν ἐθεώρει ἑαυτὸν καθῃρημένον ἀλλὰ κανονικὸν ἱερέα. Οὗτος δὲν ἄφινεν ἐκ τῶν χειρῶν του τὸ μανδήλιον δι' οὗ ἐσπόγγιζε τὰ δάκρυά του καὶ μετὰ φόβου ἐδίπλωνεν αὐτὸ καὶ προσηύχετο οὕτως· μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου. Ἀλλὰ διὰ μιᾶς ἐτρόμαξε καὶ ἤρχισε νὰ παραλαλῇ· «ἰδοὺ ἔρχονται οὗτοι νὰ μὲ ἐμποδίσωσι, πάλιν θὰ μὲ περιγελάσουν». Πραγματικῶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ θύρα τοῦ δωματίου ἐν τῇ φυλακῇ ἠνοίχθη καὶ εἰσῆλθον δύο ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς τῶν δεσμοτῶν καὶ ὁ ἰατρός. Οὗτοι ἐπλησίασαν τὴν κλίνην του καὶ παρετήρησαν τοὺς κατεφλογισμένους ὀφθαλμούς του. Εἶτα οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπλησίασαν τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν ἠρώτησαν περὶ τοῦ τί δύναται νὰ εἴπῃ ἀναφορικῶς τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ ἰατρὸς εἶπεν ὅτι ὁ ἀσθενὴς δὲν εἶνε εἰς συναίσθησιν καὶ ὅτι δέον νὰ παρατηρηθῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὅταν ἔλθῃ εἰς ἑαυτόν. Ἡ εἴδησις ἂν καὶ εἶνε χαροποιὰ δύναται νὰ τῷ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον. Εἰπόντος ταῦτα ἐξῆλθον καὶ οἱ τρεῖς.

Καθ' ἑκάστην ὁ ἰατρὸς ἐπεσκέπτετο τὸν ἱερέα Ι. Μετά τινας ἡμέρας ὁ ἀσθενὴς ἦλθεν εἰς ἑαυτόν.

— Καλὴν ἡμέραν, Πάτερ Ἰβάνωφ, τῷ εἶπεν ἡμέραν τινὰ ὁ ἰατρός, ἤδη εἶσαι ὑγιής, ἐγὼ πολὺ ἐφοβούμην, ἀλλὰ τώρα μετὰ χαρᾶς σοὶ λέγω ὅτι ταχέως θὰ ἀναρρώσῃς. Ὁ ἱερεὺς Ι. ἠτένισεν εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ εἶπεν.

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἱερεύς, ἐγὼ εἶμα κοσμικός.

— Δὲν εἶνε τίποτε, δὲν εἶνε τίποτε ἐξηκολούθησεν ὁ ἰατρός.

— Διήλθετε μίαν συμφορὰν, τώρα θὰ ζήσητε καὶ εὐδαίμονα βίον.

— Ὁποία εὐτυχία δύναται νὰ ὑπάρξῃ δι' ἐμέ, εἰς τί μὲ χρησιμεύει ἡ ζωή; εἶπεν ὁ ἀσθενής.

— Μὴ ἀπελπίζεσθε, Πάτερ Ἰβάνωφ, ἔσεσθ. ἱλαρότεροι, ἐπανέλαβεν ὁ ἰατρὸς καὶ ἐξῆλθενε

— Διατὶ ὁμιλεῖ μετ' ἐμοῦ ὡς ἱερέως οὗτος ὁ ἰατρός; ἤρξατο νὰ σκέπτηται ὁ ἀσθενής, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦν ἔτι πολὺ ἀδύνατος, ταχέως ἐκοιμήθη βαθὺν ὕπνον.

Ἐπὶ τέλους ἀνέρρωσεν ἐντελῶς ἐκ τῆς ἀσθενείας καὶ ἀνέλαβε τὰς προτέρας του δυνάμεις. Μίαν ἡμέραν εἰσέρχονται εἰς τὸ δωμάτιόν του δύο ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς καὶ τῷ λέγουσιν, ὅτι ἦλθον ὅπως τῷ ἀναγγείλωσιν ὅτι ἡ τύχη του μετεβλήθη καὶ νὰ τῷ ἀναγνώσωσιν ἐπιστολήν τινα ἣν πρό τινος ἔλαβον.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ ἀνεφέρετο ὅτι ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ καίτοι κατεδικάσθη ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ ἱερέως Πὸπ Καμένσκη καὶ εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐξορίᾳ, δὲν εἶνε ἔνοχος εἰς τοῦτον τὸν φόνον, ἀπεναντίας εἶνε ἄξιος ἐπαίνου διὰ τὴν αὐταπάρνησιν ἣν ἐπεδείξατο. Ἐν αὐτῇ ἐπετάσσετο νὰ ἐλευθερωθῇ, νὰ τῷ ἐπιστραφῇ τὸ ἀξίωμά του καὶ τὸ δικαίωμα νὰ λειτουργῇ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ ὑπηρέτει καὶ πρότερον. Ἐν τέλει ἡ ἐπιστολὴ ἀνήγγελλεν ὅτι θὰ δοθῇ αὐτῷ μεγάλη ἀνταμοιβή.

Ἀκούων ταῦτα, ὁ ἱερεὺς Ι. κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπίστευεν εἰς τὰ ὦτά του, ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὄνειρον. Μετὰ ταῦτα ἐβεβαιώθη περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων. Ὅτε διελύθησαν ἅπασαι αὐτοῦ αἱ ἀμφιβολίαι, οὗτος ἔκλαυσε καὶ εἶπε·

— Δόξα σοι Θεέ! δόξα σοι Θεέ! καὶ ἔξαλλος ἐκ χαρᾶς ἐρρίφθη εἰς τὴν κλίνην του. Ὅτε ἔμαθεν ὅτι ἀπαλλάσσεται τῶν δεσμῶν καὶ ἐπανακτᾶται τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα, πρὸ παντὸς ἑτέρου ἐζήτησε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν.

— Ἄρα γε θὰ μοὶ ἐπιτρέψωσι νὰ λειτουργήσω ἅπαξ τοὐλάχιστον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς φυλακῆς; ἄρα γε αὔριον θὰ μοὶ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐκτελέσω τὴν θείαν λειτουργίαν;

Ταῦτα τὰ ζητήματα λίαν ἐβασάνιζον τὸν ἱερέα Ι. Ἐν τῇ πρώτῃ του παρακλήσει ἀμέσως ἀπήντησαν παρέχοντες τὴν ἄδειαν τοῦ ἀπαρακωλύτως ἱερουργῆσαι. Ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ, φρούραρχοί τε καὶ δεσμοφύλακες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐμίσουν τὸν ἱερέα Ι. ἐν τῇ ἐξορίᾳ καὶ ἐθεώρουν αὐτὸν ὡς φονέα, πάντες ἔσπευσαν νὰ ἀποδώσωσι τὴν πρέπουσαν τιμὴν εἰς τὸν ἱερέα Ι. τὸν ἀθῶον τοῦτον γέροντα, ὅστις ὑπέστη ἐπὶ μακρὸν χρόνον τοσαῦτα βαρέα παθήματα.

Τὴν ἐπιοῦσαν ὁ ἱερεὺς Ι. ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς φυλακῆς, ἥτις ἐπληρώθη ὑπό τε τῶν δεσμοτῶν καὶ τῶν φυλάκων. Πῶς νὰ περιγράψῃ τις τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ σεβασμίου τούτου γέροντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς λειτουργίας; Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἔρρεον δάκρυα χαρᾶς, ἡ καρδία του ἦν πεπληρωμένη ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἠσθάνετο ἑαυτὸν οὕτως εἰπεῖν πλήρη φωτός. Συγκρίνων τὰς μακαρίας ταύτας στιγμὰς πρὸς τὰς προτέρους βασάνους, ὁ ἱερεὺς Ι. πολλάκις ἠρώτα ἑαυτόν· —Ἄρά γε ἐγὼ εἰμί; δὲν βλέπω πάντα ταῦτα καθ' ὕπνους;

Μετά τινας ἡμέρας ὁ ἱερεὺς Ι. ἀφῆκε τὴν φυλακὴν καὶ ἐκίνησε νὰ πορευθῇ εἰς τὴν πατρίδα του ὅπως χαρῇ τὰ τέκνα του καὶ ζήσῃ εὐδαίμονα καὶ ἥσυχον βίον. Ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὴν πόλιν, οὗτος εἶδε νεανίσκόν τινα ὑγιῆ καὶ ὡραῖον μεταξὺ τῶν ὁδοιπόρων ὅστις ἐζήτει ἄνθρωπόν τινα. Ἐπὶ τέλους ὁ νεανίας ἐπλησίασε πρὸς τὸν ἱερέα Ι. καὶ ἠρώτησεν αὐτόν.

— Δὲν ὑπάρχει, ἄρα γε μεταξὺ τῶν ὁδοιπόρων ὁ ἱερεὺς Ἰβάν;

— Διατὶ ζητεῖς αὐτόν; ἐγὼ εἶμαι ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ, εἶπεν οὗτος.

Ὁ νεανίας ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας του περιεπτύχθη αὐτὸν καὶ τῷ εἶπε·

— Πάτερ, ἐγὼ εἶμαι ὁ υἱός σου, καὶ ἤρξατο νὰ τὸν ἀσπάζηται καὶ νὰ κλαίῃ ἐκ τῆς χαρᾶς. Οὗτος ἔβλεπε τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός του, τοῦ ὁποίου αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ ὁ πώγων ἐλευκάνθησαν. Ἡ χαρὰ τοῦ ἱερέως Ἰ. ἦν ἀπερίγραπτος. Οὗτος εὗρε τὴν σύζυγόν του ἔχουσαν τὰ αὐτὰ προτερήματα, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ὡς καὶ πρότερον. Καίτοι αὕτη ἐγήρασε καὶ ἠλλοιώθη τὸ πρόσωπον ἐκ τῶν δεινῶν βασάνων καὶ τῆς θλίψεως, ἀλλ' ἡ ψυχή της ἦν καθαρὰ καὶ φωτεινή. Τὰ τέκνα τοῦ ἱερέως Ι. ἦσαν ἠθικῶς ἀνατεθραμμένα καὶ πεπροικισμένα διὰ πολλῶν πλεονεκτημάτων. Πλησίον τῆς πόλεως ἐξῆλθε πολὺς λαὸς ὅπως προϋπαντήσῃ τὸν πολυπαθῆ ἱερέα καὶ πάντες μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τῆς ἐκκλησίας. Εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἐνόμισεν ὅτι εὑρίσκεται ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφώνησε τὸ Δαυϊδικόν· «ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά Σου, Κύριε, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου».

Τώρα δέον νὰ διηγηθῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν· διατὶ ὁ Ἱερεὺς Ἰβάνωφ κατεδικάσθη ἐπὶ φόνῳ τὸν ὁποῖον δὲν διέπραξε καὶ πῶς μετὰ ταῦτα ἡ ἀθωότης του ἐθριάμβευσε καὶ ἔλαβε τὴν δέουσαν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἀρετήν του. Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἱστορηθέντων γεγονότων, δέον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ δολοφονηθεὶς ἱερεὺς Πὸπ Καμένσκης ἀνῆκεν εἰς ἐκείνους οἵτινες ὑπερετίμων τὸν ἱερέα Ἰβάνωφ. Καὶ ὁ ἱερεὺς Ι. ὑπερηγάπα αὐτὸν ὡς πνευματικόν του υἱόν, πολλάκις ἐπεσκέπτετο αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ συνδιελέγετο περὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων. Κατὰ τὴν ἡμέραν, πρὸ τῆς ἀπαισίου ἐκείνης νυκτός, καθ' ἣν ὁ Πὸπ Καμένσκης ἔπεσεν ἐκ δολοφόνου χειρός, ἠσθάνετο λύπην καὶ στενοχωρίαν χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ πόθεν αὕτη προήρχετο. Ὁ ἱερεὺς Ι. ὑπῆγε παρ' αὐτῷ ὡς νὰ ἐπρόκειτο ἐπίτηδες νὰ προετοιμάσῃ αὐτὸν διὰ τὸν μέλλοντα βίον. Ὁ Πὸπ Καμένσκης λίαν ἐχάρη ἰδὼν ἐρχόμενον τὸν Ἰβάνωφ. Οὗτος ἤρξατο νὰ διηγῆται εἰς τὸν ἱερέα τὰς ἀνομίας ἃς διέπραξεν ἐν τῇ νεανικῇ του ἡλικίᾳ, ἀπεκάλυψε πρὸ αὐτοῦ ὅλην του τὴν ψυχὴν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως δέηται ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν του. Ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν, εἰπὼν ὅτι δέον νὰ ἐλπίζῃ εἰς τὸ θεῖον ἔλεος καὶ εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Εὐθὺς μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς Ι. ἀπῆλθεν εἰπὼν ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ του ἔχει πολλὴν ἐργασίαν.

Ἐξερχόμενος ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως Πὸπ Καμένσκη, ἐν τῇ ὁδῷ συνήντησε πολίτην τινὰ καλούμενον Ρατσίνσκη ζῶντα ἐν τῇ ἰδίᾳ συνοικίᾳ, ὅστις ἐκ τοῦ προσώπου του ἐφαίνετο ὅτι ἦν τεθορυβημένος. Οὗτος ἐπὶ τοσοῦτον διετέλει ἐν ψυχικῷ περισπασμῷ, ὥστε

οὐ μόνον δὲν ἀπέδωκε τὴν πρέπουσαν τιμὴν εἰς τὸν ἱερέα Ι. ἀλλὰ καὶ δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν προσαγόρευσίν του. Ὁ ἱερεὺς Ι. εἶδεν αὐτὸν εἰσερχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Πὸπ Καμένσκη. Ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἤρχισε νὰ ἐνασχολῆται. Μετά τινα χρόνον ἡ θύρα τῆς οἰκίας του ἐκρότησε καὶ εἰσῆλθεν ἄνθρωπός τις. Μετ' ὀλίγον ἠκούσθησαν βήματα ποδὸς ἐν τῷ πλησιεστέρῳ θαλάμῳ. Ὁ Ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἀφῆκε τὸ βιβλίον ὅπου ἀνεγίνωσκε, ἔλαβε τὸ κηροπήγιον καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον. Ἐκεῖ οὗτος εἶδε τὸν Ρατσίνσκη λίαν τεθορυβημένον καὶ πελιδνὸν ὡς νεκρόν, ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπαστράπτοντας.

— Πάτερ! εἶπεν οὗτος ἠρέμα καὶ ὡς νὰ ἀπεφάσιζεν ἐκ φόβου καὶ ἀπελπισίας νὰ διαπράξῃ φοβερόν τι ἔγκλημα, ἐγὼ ἐξετέλεσα μεγάλην καὶ βαρεῖαν ἁμαρτίαν.

Ὁ ἱερεὺς Ι. δὲν ἠρώτησεν αὐτὸν ὁποίαν ἁμαρτίαν καὶ ποῦ διέπραξεν αὐτήν· Ἐνώπιον αὐτοῦ ἵστατο ἓν πνευματικόν του τέκνον· διὸ ἀπήντησεν αὐτῷ ὡς ἔδει·

— Ἐὰν σὺ ἡμάρτησας καὶ ἡ ἁμαρτία βασανίζει τὴν ψυχήν σου, ἰδοὺ ἡ εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος, ἰδοὺ ὁ σταυρός, ἰδοὺ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον..., εἰπὲ εἰς ἐμέ, τὸν πνευματικόν σου πατέρα, τὴν ἁμαρτίαν σου καὶ δι' ἐμοῦ, τοῦ ἀνάξιου ὑπηρέτου τοῦ Ὑψίστου, δύνασαι νὰ τύχῃς θεραπείας παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰπὼν ταῦτα ὁ ἱερεὺς ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου τὴν εἰκόνα, τὸν σταυρὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἔθεσε τὸ ἐπιτραχήλιον, ἀνέγνωσε τὴν εὐχὴν τὴν προετοιμάζουσαν εἰς τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ρατσίνσκην, τὸν ἐν τῷ εὐχολογίῳ ἀπαντῶντα τύπον περὶ τῶν μετανοούντων.

— Τέκνον μὴ αἰσχυνθῇς, μὴ φοβηθῇς, μὴ ἀποκρύψῃς τίποτε παρ' ἐμοῦ.

Ὁ Ρατσίνσκης ἐπλησίασε τὸν ἱερέα, ἐποιήσατο τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μηχανικῶς καὶ εἶπε

— Καλά, ἐγὼ ὅλα θὰ τὰ ἀποκαλύψω, σὺ δὲ ὡς πνευματικὸς πατήρ, δὲν θὰ μὲ προδώσῃς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅταν αὕτη ἄρξεται νὰ ἀνακρίνῃ τὴν ὑπόθεσιν;

— Ἐγὼ εἶμαι ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο ὅπερ τώρα ἐκτελοῦμεν εἶνε μυστήριον μεταξὺ ἐμοῦ, σοῦ καὶ τοῦ Κυρίου. Ἐγὼ θὰ μαρτυρήσω περὶ τῆς μετανοίας σου πρὸ τοῦ Θεοῦ. Εἰς δὲ τοὺς ἀνθρώπους δὲν δύναμαι νὰ μαρτυρήσω, διότι τοῦτο θὰ ἦν ἔγκλημά μου. Καὶ ἡ συνείδησίς μου καὶ ὁ νόμος κωλύουσί με νὰ ἀποκαλύπτω τὰ μυστικὰ ἅτινα μοὶ ἐμπιστεύονται ἐν τῇ ἐξομολογήσει.

Τότε ὁ Ρατσίνσκης εἶπεν ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐφόνευσε τὸν Καμένσκη. Ὁ ἱερεὺς Ι. δὲν εὗρεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ρατσίνσκη ἀληθινὴν μετάνοιαν. Ὁ φονεὺς ἦν τεταραγμένος καὶ ἔτρεμε ἰδίᾳ φοβούμενος τὴν τιμωρίαν τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ ἀπέλυσεν αὐτὸν ἄνευ τῆς συγχωρήσεως τῆς ἁμαρτίας του. Οὗτος εἶπεν αὐτῷ.

— Τώρα δὲν εἶσαι ὡς ἔδει, ἕτοιμος νὰ λάβῃς ἄφεσιν καὶ ἔλεος παρὰ τοῦ Θεοῦ. Πρέπει διὰ μακρᾶς πείρας νὰ γνωρίσῃς, ὅτι τῷ ὄντι ἡ δίκη τοῦ Θεοῦ εἶνε τρομερωτέρα τῆς ἀνθρωπίνης τιμωρίας. Ὅτε μετὰ ταῦτα ὑπῆγεν ὁ ἀρχιαστυνόμος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Ἰβάνωφ καὶ ἤρξατο νὰ ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐὰν γινώσκῃ τί συνέβη εἰς τὸν Ἰβάνωφ, ὁ ἱερεὺς ἐταράχθη καὶ δὲν ἐγίνωσκε τί νὰ ἀπαντήσῃ. Νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν γνωρίζει δὲν ἠδύνατο, διότι οὗτος ἐσυνείθιζε πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν· νὰ εἰπῇ ὅτι γνωρίζει δὲν τῷ ἐπέτρεπε τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας. Ἕνεκα τούτου ὁ ἀρχιαστυνόμος ἤρξατο νὰ ὑποπτεύηται τὸν ἱερέα Ι. ὡς ἔνοχον τοῦ φόνου. Τὸ αἱμοσταγὲς ἐγχειρίδιον καὶ τὸ αἱματόφυρτον ράσον ἐνίσχυσαν τὴν ὑπόνοιαν. Ὁ ἱερεὺς Ι. δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπῇ ὅτι τοῦτο τὸ ἐγχειρίδιον ἔμεινεν ἐκ τοῦ Ρατσίνσκη καὶ ὅτι οὗτος ἐσπόγγισε τὰς αἱμοφύρτους του χεῖρας εἰς τὸ ράσον, διότι ἐφοβεῖτο νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς αἱμοφύρτου μαχαίρας εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἱερέως. Ὅλον δὲ τοῦτο ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπῇ, διότι τοῦτο ἦν τὸ μυστικὸν τῆς ἐξομολογήσεως.

Ἕνεκα τῆς ἀτυχοῦς ταύτης συμπτώσεως τῶν περιστατικῶν ὁ ἱερεὺς Ι. ἤρξατο νὰ ἐκλαμβάνῃ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὡς ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τιμωρίαν πεμφθεισαν παρὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀπέστειλε τὴν σύζυγόν του εἰς τὸν ἀρχιερέα ἐφοδιάσας αὐτὴν δι' ἐπιστολῆς ἐν ᾗ ἔγραφεν ὅτι δὲν ἐμύανε τὴν ἱεροσύνην, ὅτι δὲν εἶνε ὁ φονεὺς τοῦ Πὸπ Καμένσκη καὶ ὅτι γινώσκει τὸν φονέα ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ δηλώσῃ αὐτὸν διότι ἔγνω τὸ μυστικὸν παρ' αὐτοῦ τοῦ φονέως ἐν καιρῷ τῆς ἐξομολογήσεως. Ἀποστέλλων ταύτην τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ συστήσας εἰς τὴν γυναῖκα του νὰ παρακαλέσῃ αὐτόν, οὗτος ἤλπιζε, καίτοι ἐπ' ὀλίγον, ἀλλὰ πάντοτε ἤλπιζεν ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς θὰ ἀπολυτρώσῃ αὐτὸν τῆς καταδίκης καὶ τῆς ἐξορίας. Ἐν τούτοις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τῷ δοθῇ βοήθειά τις· ἕνεκα δὲ τούτου ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ηὐλόγησε καὶ τὸν ἐνεθάρρυνεν εἰπὼν ὅτι κάλλιον οὗτος νὰ ὑποστῇ βασάνους διὰ ξένην ἁμαρτίαν κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἢ νὰ ἀθετήσῃ τὸ καθῆκον τῆς ἱεροσύνης, ἐκ τούτου γίνεται δῆλον διατὶ ὁ ἱερεὺς Ι. οὐδὲ λέξιν εἶπε πρὸς δικαίωσίν του ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Ὅτε ὁ ἱερεὺς Ι. ἐταλαιπωρεῖτο ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἡ οἰκογένειά του ἐπί τινα χρόνον διετέλει ἀπροστάτευτος καὶ ἄνευ πόρων ζωῆς. Ἀλλ' ὅμως, μὴ γινώσκουσα πόθεν, ἡ δύστηνος αὕτη οἰκογένεια ἔλαβεν ἱκανὸν ποσὸν χρημάτων. Τοιαύτη βοήθεια παρ' ἀγνώστων εὐεργετῶν παρεκίνησε τοὺς παῖδας τοῦ ἱερέως νὰ σκέπτωνται ὅτι ὁ πατήρ των δὲν εἶνε ἔνοχος εἰς τὸν φόνον τοῦ Καμένσκη καὶ ὅτι ὑπάρχει τις, ὅστις γινώσκει τὴν ἀθωότητά του καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀνταμείψῃ αὐτά. Τότε ἐπεβεβαιώθησαν καὶ οἱ λόγοι τοῦ ἱερέως Ι., οὐδὲ ἐπανελάμβανεν ἡ σύζυγος της εἰς τὰ παιδία της, «εἰπὲ εἰς τὰ τέκνα μου ὅταν μεγαλώσωσιν ὅτι ὁ πατήρ των ἦν τίμιος καὶ ὅτι οὐδέτοτε οὐ μόνον δι' ἀνθρωπίνου αἵματος ἀλλὰ καὶ δι' ἀδίκως κεκτημένης περιουσίας ἠμαύρωσεν ἑαυτόν».

Ἐπὶ τέλους ὁ Ρατσίνσκης ἀπέστειλεν εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Ἀπό τινων ἐτῶν κρύπτω ἐν τῇ ψυχῇ μου φοβερὸν αἱματηρὸν μυστικόν. Τὸ μυστικὸν τοῦτο εἶνε τοσοῦτον βαρὺ ὥστε ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον ἀντὶ νὰ λησμονῆται γίνεται βαρύτερον καὶ ἀνεποφορώτερον. Τοῦτο ἐπὶ τοσοῦτον μὲ ἐπεβάρυνεν ὥστε δὲν δύναμαι πλέον νὰ κρύψω ὅ,τι ἐξ ἀρχῆς ἐφοβούμην νὰ ἐκδηλώσω... Ἐγὼ εἶμαι ὁ φονεὺς τοῦ ἱερέως Πὸπ Καμένσκη. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐγὼ εἶμαι αἴτιος τῶν βαρέων βασάνων τὰς ὁποίας ὑποφέρει ὁ δύστηνος ἱερεύς, ὅστις κατεδικάσθη διὰ τὸ ἔγκλημά μου. Ἐγὼ πρότερον εἶμην φίλος τοῦ ἱερέως Πὸπ Καμένσκη. Μετὰ ταῦτα ἐπεφάνη μεταξὺ ἡμῶν ψυχρότης, ἥτις ἕνεκα τῆς ἀνυπομονησίας μου καὶ ἐπάρσεως μετετράπη εἰς ἔχθραν καὶ ἐγὼ ἤρχισα νὰ μισῶ αὐτόν. Ἡ ὑπόθεσις ἔφθασε μέχρι τοῦ δικαστηρίου. Εἶπον μοι ὅτι οὗτος ἐν τῷ δικαστηρίῳ θὰ κερδίσῃ, διότι οὗτος ἔχει δίκαιον. Ὑπῆγον εἰς τὸν οἶκόν του ὅπως συνενοηθῶμεν κατὰ μόνας. Τὸ τέλος ταύτης τῆς συνενοήσεως ἀπέβη ὀλέθριον. Ἀντὶ νὰ ζητήσω συγγνώμην, διότι οὗτος ἦν πρεσβύτερος ἐμοῦ, ἐγὼ ἤρχισα νὰ ἐπιμένω ὅτι ἐγὼ ἔχω δίκαιον. Οὗτος ὠργίσθη καὶ ἐκαυχᾶτο ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦθ' ὑδίκως θὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. Τότε ἐγὼ ἐδαιμονίσθην, ἥρπαξα τὴν μάχαιραν ἥτις ἔκειτο ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔκοψα τὸν λαιμόν του χωρὶς νὰ τῷ δώσω καιρὸν νὰ ἐκβάλῃ κραυγήν τινα. Χωρὶς νὰ συνέλθω εἰς ἑαυτόν, ἥρπαξα τὸν ἐπενδύτην μου καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ καθαρὸς ἀὴρ ὀλίγον μὲ καθησύχασεν, ἦλθον εἰς ἑαυτὸν καὶ ἤρχισα νὰ σκέπτωμαι καὶ παρετήρησα ὅτι ἐκράτουν αἱμοσταγῆ ἐγχειρίδιον, εἶδον εἰς τὰ πέριξ μου καὶ οὐδένα συνήντησα διότι ἦν σκοτία. Ἐνεθυμήθην ὅτι ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πὸπ Καμένσκη, ὁ ἱερεὺς Ἰβάνωφ μὲ εἶδεν. Ἀμέσως ἐπῆλθέ μοι κατὰ νοῦν ὅτι ἐὰν οὗτος μαρτυρήσῃ ἐν τῇ ἀφελείᾳ του ὅτι μὲ εἶδεν θὰ ἐπέλθωσι τρομεροὶ βασανοι. Εἶπον καθ' ἑαυτόν, πρέπει νὰ καταπείσω τὸν ἱερέα ὅπως μὴ ἀναγγείλῃ εἰς οὐδένα περὶ τούτου, ἢ διὰ τῆς βίας νὰ ἀναγκάσω αὐτὸν νὰ σιωπήσῃ. Τότε πάλιν παρατήρησα ὅτι ἐκράτουν τὴν αἱμοσταγῆ μάχαιραν, ἤμην ἕτοιμος νὰ διαπράξω καὶ ἕτερον κακούργημα ὅπως καλύψω τὸ πρῶτον. Αἰσθανθεὶς ἰσχυρὸν φόβος ὑπῆγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως καὶ κατὰ νοῦν εἶχον νὰ ἀναγκάσω αὐτὸν διὰ φοβισμοῦ νὰ σιωπήσῃ, ἐὰν δὲ δὲν θελήσῃ διὰ τῆς αὐτῆς μαχαίρας νὰ τὸν φονεύσω. Φθάσας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εἰσῆλθον διὰ τοῦ ἐμπροσθίου δωματίου εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἔκαιε λυχνία πρὸ τῆς εἰκόνος. Παρετήρησα τὰ πέριξ μου καὶ ἅμα εἶδον ὅτι εἶμαι καθημαγμένος καὶ μὲ μάχαιραν εἰς τὴν χεῖρα, εἶπον κατ' ἐμαυτόν «διατὶ ἦλθον εἰς τοιαύτην κατάστασιν;» Παρευθὺς ὑπῆγον εἰς τὸ ἐμπρόσθιον δωμάτιον, ἔθεσα τὴν μάχαιραν εἴς τι θυλάκιον, ἐσφόγγισα τὰς χεῖράς μου εἰς ἔνδυμά τι καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν αἴθουσαν. Εἰς συνάντησίν μου ἐξῆλθεν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐγὼ ἀμέσως τῷ εἶπον ὅτι ἐπραξα μεγάλην ἁμαρτίαν. Τότε οὐδόλως ἐσκεπτόμην περὶ μετανοίας εἴμην καθ' ὑπερβολὴν ἔξω φρενῶν καὶ παρεσκευαζόμην νὰ λάβω ἐκ νέου τὴν μάχαιραν καὶ νὰ φονεύσω καὶ αὐτόν. Ἀλλ' οὗτος ἤρξατο νὰ ἀναγινώσκῃ εὐχήν τινα. Μετ' ἀνυπομονησίας ἀνέμενον τὸ πέρας τῆς εὐχῆς χωρὶς νὰ προσέχω εἰς τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, μόνον ἐσκεπτόμην περὶ τοῦ ἐὰν οὗτος συγκατατεθῇ νὰ σιωπήσῃ, ἢ ἐὰν πρέπει νὰ τὸν φονεύσω. Ἐπὶ τέλους ὁ ἱερεὺς Ι. ὡδήγησέ με ὑπὸ τὴν εἰκόνα καὶ ἤρξατο νὰ μὲ ἐρωτᾷ τί διέπραξα. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ τῷ ἀποκριθῶ, ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν ἥτις μὲ ἐβασάνιζε. Ἀρά γε οὗτος θὰ σιωπήσῃ ἀφοῦ τῷ εἴπω τὴν ἁμαρτίαν μου ἢ οὔ; Οὗτος εἶπέ μοι ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι θὰ τῷ ἐξομολογηθῶ διότι εἶνε πνευματικός μου πατὴρ καὶ ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἐκτελεῖ νῦν εἶνε μυστήριον. Τότε τῷ δηγήθην τὸ ἔγκλημά μου. Οὗτος μὲ ἀπέπεμψεν εἰπών μοι: «θὰ ἐννοήσῃς ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ δίκη εἶνε φοβερωτέρα τῆς ἀνθρωπίνης κατακρίσεως». Πράγματι ἐγὼ τώρα τελείως ἐννόησα τοῦτο. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐπί τινας μῆνας ἐσκεπτόμην ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ ἐπιληρθῇ τῆς ὑποθέσεως περὶ τοῦ φόνου τοῦ Πὸπ Καμένσκη, θὰ μὲ ἀνεύρῃ, ἐγὼ δὲ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ὑποφέρω καὶ νὰ βασανίζωμαι ἐν τῇ ἐξορίᾳ. Ἐπὶ τέλους ἐπληροφορήθην, ὅτι διὰ τὸν φόνον τοῦ Πὸπ Καμένσκη κατεδικάσθη ὁ ἱερεὺς Ι. διότι οὗτος ἔνε-

κα τοῦ ὑψηλοῦ του ἱερατικοῦ ἀξιώματος δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ προδώσῃ. Οὗτος ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσίν του σιωπήσας. 'Ακούσας τοῦτο, ἐγὼ ἔπρεπε νὰ καθησυχάσω. 'Αλλ' οὐχί, ἐγὼ ἤρχισα νὰ αἰσθάνωμαι ἐπ' ἐμοῦ τὴν θείαν δίκην. Κατ' ἀρχὰς ἡ συνείδησίς μου ἐβασάνιζέ με καὶ μὲ ὑπενθύμιζε περὶ τοῦ ὅτι ἐγὼ ὠφελοῦμαι ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἄλλου ἀνθρώπου. «Σὺ εἶ κλέπτης, ἔλεγέ μοι ἡ συνείδησίς μου· σὺ ἀνήρπασας τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν τιμὴν ἑτέρου ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον σὺ ἠτίμασας· εἰς σὲ ἁρμόζει ἡ φυλάκισις, σὺ δὲν πρέπει νὰ ἀπολαμβάνῃς εὐτυχίαν». Οἱ λόγοι οὗτοι τρομερῶς μὲ ἐβασάνιζον, ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην νὰ κρύψω τὰς βασάνους μου ἐκ τῆς γυναικός μου καὶ τῇ ἀπεκάλυψα τὸ μυστικόν. Αὕτη ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ. «'Εγὼ σὲ ἐνόμιζον, εἶπεν αὕτη, διὰ τίμιον ἄνθρωπον». Μετά τινα χρόνον αὕτη ἀπέθανεν ἐκ φθίσεως. 'Εκ τῶν τέκνων μου δύο ἠκολούθησαν μετὰ παρέλευσιν χρόνου τὴν μητέρα των εἰς τὸν τάφον, ὁ δὲ ἕτερος ἐγκατέλιπέ με. Καὶ οὕτω, ἐγὼ τώρα ἔμεινα μόνος. 'Αλλ' αἰσθάνομαι ὅτι αὕτη ἡ ἀπομόνωσις δὲν εἶνε τὸ πέρας τῶν παθημάτων μου, ἀλλ' εἶνε μόνον ἡ ἀρχὴ τῆς παρασκευῆς πρὸς τὴν θείαν δίκην, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐγὼ πρέπει νὰ ἀπολογηθῶ περὶ τε τοῦ φόνου καὶ τῶν βασάνων τοῦ ἀθώου ἱερέως. 'Η ἁγία πίστις δίδει εἰς πάντα ἁμαρτωλὸν τὴν περὶ σωτηρίας ἐλπίδα καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. 'Η μετάνοια εἶνε ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα εἰς τὴν σωτηρίαν. 'Αλλ' ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ μετανοήσω, διότι ἐπωφελοῦμαι τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων. 'Εγὼ ἐφόνευσα τὸν 'Ιβάνοφ ἀλλὰ διὰ τοῦτον τὸν φόνον βασανίζεται καὶ ὑποφέρει τὰ πάνδεινα ὁ ἀθῶος ἱερεύς. Ὅπως δυνηθῶ νὰ τύχω τῆς σωτηρίας πρέπει νὰ ἀποδώσω τὴν ὑπ' ἐμοῦ κλαπεῖσαν εὐτυχίαν καὶ τιμὴν εἰς τὸν ἱερέα καὶ εἶτα ἐγὼ ὁ ἴδιος καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν θὰ ὑποφέρω τὰ παθήματα ἅτινα προὐξένησα εἰς ἕτερον καὶ τοιουτοτρόπως νὰ μετανοήσω ὅπως δύναμαι νὰ ἐλπίζω σωτηρίαν. 'Ιδοὺ διατὶ διὰ τῆς παρούσης μου καταμηνύω ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸ ἔγκλημά μου. Παρακαλῶ δὲ Ὑμᾶς νὰ μὲ καταδικάσητε εἰς τὴν ἐπὶ ζωῆς φυλάκισιν, νὰ ἐλευθερωθῇ ἀμέσως ὁ ἀθῶος ἱερεύς, νὰ μὲ ἀποστείλητε εἰς τὴν ἐξορίαν ὅπως ὑποφέρω διὰ τὸ ἔγκλημά μου.

'Αναγνώσαντες ἐν τῷ δικαστηρίῳ ταύτην τὴν ἐπιστολήν, ἀνενέωσαν τὴν λησμονηθεῖσαν ὑπόθεσιν περὶ τοῦ φόνου τοῦ Πὸπ Καμένσκη. Κατεπείσθησαν ὅτι ὁ ἱερεὺς 'Ιβάνωφ δὲν εἶναι ἔνοχος καὶ ἀμέσως ἠλευθέρωσαν αὐτόν, τὸν δὲ Ρατσίνσκην, ὅστις μόνος του ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημά του ἀπεφάσισαν νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἐξορίαν. Ὅτε ὑπῆγον οἱ ἀστυνομικοὶ φύλακες ὅπως ὁδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐξορίαν, τὸν εὗρον ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει. Οὗτος ἔκειτο ἀκίνητος. Τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματός του ἦν παραλελυμένον. Οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ λαλῇ, ἀλλ' εἶχε σῶας τὰς φρένας. 'Ακούσας ὅτι ἡ τύχη του μετεβλήθη καὶ ὅτι κατεδικάσθη εἰς ἐξορίαν, ὁ δὲ ἱερεὺς 'Ιβάνωφ ἀπηλλάγη τῶν δεσμῶν, μετὰ κόπου ἤγειρε τὴν δεξιάν του, ἐποίησε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ἠσθάνθη ἀνακούφισίν τινα· μετά τινας δὲ ὥρας ἐξεύπνευσεν. 'Ο ἱερεὺς 'Ιβάνωφ ἐπιστρέψας εἰς τὴν πόλιν Οὔφην εἶδε μόνον τὸ λείψανον τοῦ δυστήνου φονέως. Μαθὼν ὅτι ὁ Ρατσίνσκης ἀπέστελλεν χρήματα εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ συνετέλει εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του, οὗτος καθ' ὅλον του τὸν βίον παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ συγχωρήσῃ τὸν φονέα τοῦ ἱερέως Καμένσκη.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

'Η μεγίστη ἀπόδειξις ἀσφαλείας ἐξεδόθη ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τῆς 'Αγγλικῆς ἑταιρίας «Φοῖνιξ» ἥτις ἐξησφάλισεν ἐκ τοῦ ἐκ πυρὸς κινδύνου τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρείας Σάντα-Φὲ, ἀξίας 14 ἑκατ. φρ., λαμβάνουσα κατ' ἔτος ἀσφάλιςρα 200 χιλ.

— 'Ο ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ γῇ Μασόνων ἀνέρχεται εἰς 22 ἑκατομ. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὔξησε μέχρι ἡμίσεως ἑκατομ.

— Εἷς γεωργὸς ἐν Γαλλίᾳ ἀροτριῶν τὸν ἀγρὸν ἔκαμε λίαν σπουδαίαν ἀρχαιολογικὴν ἀνακάλυψιν. Οὗτος τυχαίως διὰ τοῦ ἀρότρου τύπησεν ἐν ἀγγεῖον ἐνῷ εὑρέθησαν τρία δακτυλίδια, τὰ δύο χρυσᾶ τὸ δὲ ἕτερον ἀργυροῦν, πλέον τῶν δύο χιλιάδων ρωμαϊκῶν νομισμάτων, ἐχόντων τὴν προτομὴν τῶν αὐτοκρατόρων 'Αντωνίνου, Γορδιανοῦ, Βαλεριανοῦ, καὶ ἄλλων.

— 'Εν τοῖς περιχώροις τοῦ Στέημπασχ παρὰ τὸν ἄνω Ρῆνον ἀνεκαλύφθησαν λίαν πλούσια μεταλλεῖα μολίβδου, ὅστις περιέχει κατὰ μέγα ποσὸν ἄργυρον.

— 'Ο ἀριθμὸς τῶν λαλούντων εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ἱκανῶς ηὐξήθη κατὰ τὴν παροῦσαν ἑκατονταετηρίδα.

Ν. ΤΣΙΣΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΟΥΝΟΠΟΙΟΣ
'Εν 'Αθήναις—ὁδὸς Πανδρόσου 24:
Ὅσοι θέλετε νὰ προφυλάξητε κατὰ τὸ θέρος τὰ γουνώματά σας ἀπὸ καταστροφῆς ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν ἀνωτέρω γουνοποιόν.

ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠΥΡΑΚΗ
'Εν Μαρκοπούλῳ—Κρωπίας
Τὸ ἀχανὲς κατάστημα τοῦ κ. Χ. Σπυράκη δὲν δύναται νὰ συσταθῇ ἄλλως παρὰ μόνον διὰ τῆς ὕψεώς του. Εἶνε τοιοῦτον, οἷα δυσκόλως καὶ εἰς μεγαλουπόλεις ἀπαντῶσι. 'Αχανές, πλούσιον, τελειότατον, ποικιλώτατον. 'Ιδοὺ τὰ προσόντα του. Μία μόνη ἐπίσκεψις ἀρκεῖ διὰ νὰ πεισθῆτε.

ΛΟΥΚΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
Παντοπώλης—ἐν Κορωπὶ
Τὰ ἐκλεκτότερα ἀποικιακὰ εἴδη καὶ οἱ γευστικώτατοι καὶ ἀφρωδέστεροι οἶνοι καθιστῶσι τὸ ἀνωτέρω κατάστημα γνωςόν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ
Χρυσοχόος—ἐν Κορωπὶ
'Αριστος τεχνίτης καὶ τιμιώτατος. Δύναται διὰ τῆς λεπτότητος τῆς τέχνης του νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὸν μᾶλλον ἰδιότροπον πελάτην.

ΓΕΩΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΙ ΣΤΑΜΟΥ
Καφεπώλης—ἐν Κορωπὶ
'Αναπαυστικώτατα δύνασθε νὰ διέλθητε τὰς ὥρας σας καὶ νὰ πίητε ἀρωματικὸν καφφὲν εἰς τὸ ἀνωτέρω καφφενεῖον.

ΣΠΥΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΛΑΝΤΖΗΣ
Ἔμπορος—ἐν Κορωπὶ
Λαμπρότατον κατάστημα καὶ πλουσιώτατον εἰς πάντα τὰ εἴδη τῶν ἐμπορευμάτων

ΝΕΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΦΑΝΕΛΩΝ καὶ ΚΑΛΤΖΩΝ
Μιχαὴλ Μπουρνιᾶ—ἐν 'Αθήναις
ὁδ. 'Ερμοῦ ἀρ.149. ἀπέναντι κατας. Καρυοφύλ.
'Ο ἐπὶ 13 ἔτη χρηματίσας ὑπάλληλος ὡς καὶ ὑποδιευθυντὴς εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Καρυοφύλλη ἠνέωξε ἴδον κατάστημα. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο εὑρίσκει τις φανέλλας, ἐσώβρακα, κάλτζας, γελέκα, ἐσωφούστανα, πετσέτας κλπ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΚΟΝΤΡΑΣ
ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ
'Εν Κορωπὶ
Κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους ὅπλα. 'Εργασία ἀκριβής. Τιμαὶ συγκαταβατικόταται τὰ μόνα πλεονεκτήματα τοῦ καταστήματος.

ΕΜΜΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΛΥΝΟΣ
Ξυλουργὸς ἐν Κορωπὶ
Πλησίον σταθμοῦ σιδηροδρόμου.
Τὸν ἀνωτέρω τεχνίτην διακρίνει ἡ συνήθης λεπτότης τέχνης, ποικιλώτατα δὲ καὶ τελειότατα ξυλουργήματα δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε ἐξ αὐτοῦ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΙΔΕΡΙΛΑΚΟΣ
Ἔμπορος—ἐν Κορωπὶ
'Εν τῷ καταστήματι τούτῳ εὑρίσκετε ἐκλεκτότατα εἴδη παντοπωλείου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΙΚΕΔΑΚΗΣ
ὑποδηματοποιὸς—ἐν Κορωπὶ
Τὰ στερεώτατα, κομψότατα καὶ ἐφθηνότατα ὑποδήματα θὰ εὕρητε μόνον παρὰ τῷ κ. Δ. Μικεδάκη.

ΕΥΣΤ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Χρυσοχόος—ἐν Κορωπὶ
Λεπτότης ἀπαράμιλλος καὶ τιμιότης ὡς πρὸς τὰς κατεργαζομένας ὕλας εἶνε τὰ κύρια προσόντα τοῦ ἐργαστηρίου τούτου. Ὅτι θέλει νὰ κατασκευάσῃ τις ἃς τρέξει εἰς τὸν κ. Εὐστ. Πετρόπουλον.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΑΠΩΝΩΝ ΕΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΑΤ. ΚΗΡΙΩΝ
Ν. ΕΥΤΑΞΙΟΠΟΥΛΟΥ
35— ὁδὸς Εὐριπίδου ἔναντι οἰκίας Κατσανδρῆ —35
Σάπων Ἐλευσῖνος ἀρίστης ποιότητος δραχ 1.05 Ἔλαιον Γυθείου δρ. 1.65

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 9. Ὄπισθεν τοῦ Βαρβακείου.

Ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐπιπλοποιείῳ κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς ἐπιπλοποιίας μεθ' ὅλης τῆς λεπτοτέρας καὶ ἀνωτερότητος τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ρυθμῶν, ἐκ διαφόρων ξύλων καὶ καπλαμάδων τῆς Ἀμερικῆς, ἐκ μαονίου, καρυδέας, τριανταφυλλέας κλπ.

Ὡσαύτως ἐπισκευάζονται τὰ ἐφαρμένα ἔπιπλα μὲ πρόντζους καὶ ἀντικαταστᾶ τὰς ἐλλείψεις τῶν κοσμημάτων καὶ τῶν φιλέτων καὶ φέρει αὐτὰ εἰς τὴν πρώτην των κατασκευήν.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Μιαούλη ἀρ. 7 ἐντὸς τοῦ χρυσοχοείου Καλογρίδου

Ὅσοι θέλετε νὰ ἀγοράσητε ἐκλεκτὰ καὶ στερεώτατα ὡρολόγιά. Ὅσοι θέλετε νὰ ἐπισκευάσητε ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ ὡρολόγιά σας

Τρέξατε

εἰς τὸ ὡρολογοποιεῖον τοῦ κ. **Στεφανουδάκη**

ΕΦΑΠΛΩΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΒΑΣ. ΧΡΥΣΑΚΗ

Ἐν Πειραιεῖ—ὁδὸς Φίλωνος 44.

Ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐφαπλωματοποιείῳ πωλοῦνται παντοῖα εἴδη ἐφαπλώματα καὶ στρώματα εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπισκευάζονται παλαιὰ τοιαῦτα. Ἐκτελεῖται πᾶσα παραγγελία. **Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑΣ

Μ. Β. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

218—ὁδὸς Αἰόλου—218

κάτωθεν τοῦ παραρτήματος τοῦ ξενοδοχείου Γαλλίας

ὁδὸς Αἰόλου πλησίον Χαυτείων 206

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ὑποδηματοποιεῖα τοῦ κ. Μ. Παλαιολόγου κατασκευάζονται ὑποδήματα ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παίδων ἐκ δερμάτων εὐρωπαϊκῶν κομψότατα καὶ εὐθηνότατα. Πλὴν τῆς περιωμένης στερεότητός των, τὸ αὐτὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει καὶ τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἐπιδόσεις κατασκευὴν ὑποδημάτων διὰ πᾶν ἄτομον ὑπὸ ὅρους εὐνοϊκωτάτους.

ΒΑΦΕΙΟΝ

ΔΙ' ΑΤΜΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ

ὁδὸς Πατησίων, ἀπέναντι Πολυτεχ.

Βαφεῖον καὶ καθαριστήριον διαφόρων εἰδῶν ὑφασμάτων· βαφεῖον μεταξωτῶν τελευταίου συστήματος καταπετασμάτων. Φορέματα ξυλομένα καὶ μή. Ἰδικότης καὶ καθάρισμα στεγνό.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ

Κυρίων καὶ Κυριῶν

ΙΩΑΝ. Χ. ΦΩΦΩΛΗ

14—Στοὰ Μελᾶ—14

Ἐν τῷ κομμωτηρίῳ ἐκ τελοῦνται παντὸς εἴδους κτενίσματα διὰ χρῶν, γάρους, ἑσπερίδας κ.τ.λ.

Προσέτι κατασκευάζονται **περοῦκαι τουπαί, φρέζουρε** καὶ **εἰκόνες** διὰ τριχῶν κεφαλῆς. Ὡσαύτως κείρεται τις ἢ καὶ ξυρίζεται δεκάκις **προπληρώνων δρ. 4.**

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ τὴν κόμμωσιν τῶν κυριῶν καὶ βαφὴν τῆς κόμης

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΤΟΡΝΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Ἀθήναις — Πλατεῖα Μητροπ.

Ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐργοστασίῳ κατασκευάζονται λεπταὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους ἤτοι· **Κηγλίδες παντοειδεῖς. Βάσεις διαφόρων εἰδῶν. Διάφορα φόρμα πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἴδους λεπτῆς ἐργασίας. Τιμαὶ συγκαταβατε**